

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΕΥΠΡΑΞΙΑΣ

ΦΙΛΟΠΟΝΗΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΕΥΠΡΑΞΙΑΣ ΔΟΚΟΥ

Ἡγουμένης τῆς Ὁσίας Μονῆς αὐτῆς τοῦ Δοκοῦ.

(Σὺν αὐτῇ ὑπάρχει καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς αὐθημερὸν ἐορταζομένης Κοιμήσεως τῆς
Θεοπρομήτορος Ἀννης.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

(Ἐπὶ τῆς ἀδού Μιλτιάδου ὑπ' ἀριθ. 6.)

1874.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΕΥΠΡΑΞΙΑΣ

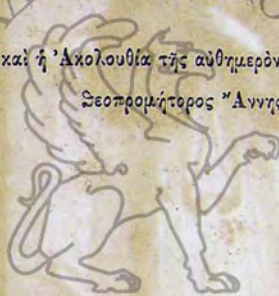
ΦΙΛΟΠΟΝΗΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΕΥΠΡΑΞΙΑΣ ΔΟΚΟΥ

Ἡγουμένης τῆς Ὁσίας Μονῆς αὐτῆς τοῦ Δοκαῦ.

(Ὡς αὐτῇ ὑπάρχει καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς αὐθημερὸν ἐορταζομένης Κοιμήσεως τῆς
Σεοπρομήτορος Ἀννης.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ.

(Ἐπὶ τῆς ἐδοῦ Μελιτῶδος ὁπ' ἀριθ. 6.)

1874.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΕΥΠΡΑΞΙΑΣ

Τῇ κέ. τοῦ Ἰουλίου μηνὸς τὴν Κοίμησιν ἐορτά-
ζομεν τῆς Ἁγίας Ἀννης τῆς Μητρὸς τῆς
ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς
ἡμῶν Εὐπραξίας.

Ἐν τῷ μικρῷ ἐσπερινῷ ἱστώμεν
στιχ. δ'. τῆς Ὁσίας.

Ἦχος Β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε ἐπινεύσει Θεϊκῇ, κόσμου τὴν
τερπνότητα μήτερ, χαίρουσα ἐλπίες,
τότε προετίμησας, τῆς εὐρυχώρου ὁ-
δοῦ, τὴν στενὴν καὶ ἐπώδυνον, καὶ
λίαν τραχείαν, ὅθεν φροντιστήριον ψυ-
χῶν κατελάβες, σχῆμα ἐνεδύθης τὸ
θεῖον, τῇ ἀποφυγῇ καὶ γυμνώσει, πάν-
των τῶν παθῶν θεομακάριστε.

Λόγου τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη
ἐκλεκτῇ ἀνεδείχθης, ἐκ βρέφους μήτερ
σεμνῇ, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων
πράξεων, καὶ τῆς θείας ἀσκήσεως, φαι-
δραῖς ἀγλαΐαις ὅθεν τὸν οὐράνιον θά-
λαμον ὥκησας, ἔνθα ὡς Παρθένος ὁ-
σία, πάντοτε χορεύουσα πάντων, τῶν
μνημονευόντων σε μνημόνευε.

Δόξαν παριδοῦσα τὴν φθαρτὴν,
δόξης τῆς ἀφάρτου καὶ θείας, κατη-
ξιώθης σεμνῇ πᾶσαν γὰρ ἐπάτησας,
βίου τερπνότητα, τὸν τῷ ὄντι τερπνό-
τατον, Χριστὸν Εὐπραξία, ἄγαν ἐπε-
πόθησας, τὸν σὲ λυτρώσαντα, κόσμου
τρικυμίας καὶ ζάλης, καὶ τῷ γαληνῷ

καὶ φωσφόρῳ, βίῳ καθορμίσαντά σε
πάνσεμνε.

Κλῆσιν τὴν φερώνυμον πλουτεῖς,
ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ προμηθείας, ταύτην
ταῖς πράξεσιν, μήτερ ἐπεσφράγισας,
καὶ ἐβεβαίωσας διὰ γὰρ τῆς ἀσκή-
σεως, τὴν λίαν τραχείαν, τρίβον σὺ
ἐβάδισας, διὸ καὶ ἐφθασας, πρὸς τὰς
οὐρανίους σκηνώσεις, ἔνθα τῶν ὁσίων
χορεῖαι, καὶ χαρὰ ὑπάρχει ἡ ἀνέκ-
φραστος.

Δόξα, ἦχος β'.

Τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων, κατα-
φρονήσασα μήτερ Εὐπραξία, ὅτε τὴν
ἄνω πολιτείαν ἐπεποθήσας, πλούτων
ἐδεδελύξω, ἐνδυσταμένη ταπεινώσιν τρυ-
φῇ ἐμίσησας, καὶ ἐεσπᾶσω τὴν ἐγ-
κράτειαν τοῦ δὲ παρόντος βίου τὸ ἁ-
στατον, πέλαγος σοφῶς διαπεράσασα,
εἰς εὐδίων λιμένα κατήντησας. Χριστὸν
ἰκέτευσ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὴν τῶν δι-
καιῶν μνήμην φαιδρῶς ἐορτάσωμεν
Ἰωακείμ καὶ Ἀννης τῶν προπατόρων
σήμερον, ὅτι ἔτεκεν ἡμῖν τὴν Μητέρα
τοῦ Σωτῆρος, Μαρίαν τὴν ἀμάμητον.
Ὅθεν πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζωμεν. Ζευ-
γος ἀγιολεκτον, ξυνωρίς ἀγία καὶ θεο-

τίμητε, τὸν ἐκ τῆς ὁσφύος ὑμῶν ἀνα-
τείλαντα Χριστὸν τὸν Θεὸν, αὐτὸν ἐ-
κετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον ἥχος δ'·
Ὡς γεννᾶτον ἐν μήτρῳ.

Παρθενίαν ἀκήρατον, ἐμμελῶς ἐξα-
σκήσασα, ἐνυμφεύθης χαίρουσα τῷ
ποιήσαντι, ἀρνησαμένη τὴν πρόσκαι-
ρον, ἀπολαυσιν ἐνδοξε, καὶ ἀσκήσασα
στερρῶς, καὶ τὸν δρόμον τελέσασα,
κατηξίωσαι, οὐρανόιου παστάδος Εὐ-
πραξία, τοῖς τιμῶσί σε θυώπει, χά-
ριν δοθῆναι καὶ ἔλεος.

ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Τὸ ὥραϊον τοῦ σώματος, εἰς τὸ
πρῶτον ἀξίωμα, Εὐπραξία ἐνδοξε με-
τερρύθμισας, κόσμον λιποῦσα τὸν πρόσ-
καιρον, ἀρετῶν φαιδρότησι κατεκάλ-
λυνας σαυτὴν, καὶ τοῦ Κτίστου ἐνδέ-
δειξαι καταγώγιον, καὶ τερπνὴ θυμη-
δία τοῦ Κυρίου, ἀνυμνοῦμέν σε ὅσια,
πνευματικοῖς μελωδήμασι.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος
τῆς ὁσίας αὐτοῦ.

Εγκρατεία τὸ σῶμά σου, Εὐπραξία
νεκρώσασα, τὴν ψυχὴν ἐκόσμησας καὶ
ἡτοίμασας, καὶ οἰκητήριον Πνεύματος,
σαυτὴν ἀπετέλεσας, καὶ συνήφθης μυ-
στικῶς, τῷ νυμφίῳ καὶ κτίστη σου, ὃν
ἐκέτευε, ἐκ εὐδορίας καὶ κινδύνων λυ-
τρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας,
τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα ἥχος β'.

Ὅσια μήτηρ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρε-
τὴν, ἐπιμελῶς ἀσκήσασα ὄργανον γέ-
γονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ παρ'
αὐτοῦ λαβοῦσα, τῶν θαυμάτων τὴν ἐ-
νέργειαν, Εὐπραξία παμκαρίστα
νῦν δὲ τῷ θεῷ φωτὶ, καθαρώτερον ἐλ-
λαμπόμενη, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς
διανοίας, ὅσια μήτηρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Τίς ὁ δῆμος τῶν συναθροισθέντων

παραγίνεται, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῶ
τῶν προπατόρων εὐλαβῶς συγχάρητε
κραυγάζοντες, μερόπων γένος σήμερον
ὅτι ἡ Ἄννα ἀπὸ γῆς μεθίσταται πρὸς
Κύριον, αὐτῷ παρεστῶσα, καὶ ἡμῖν
αἰτούσα, τοῦ δοθῆναι ἱλασμόν, τοῖς πί-
σται τελοῦσι ταύτης τὴν κοίμησιν.

Ἀπολυτίκιον. Ἐκ βρέφους τὸν Κύριον.

Δόξα καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ζωὴν τὴν κηρύσσας.

Καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, στιχολ. τὸ Μα-
κάριος ἀνὴρ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχ. ἡ. καὶ
ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια ἥχος α'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἰδε φωταυγῆς πανήγυρις, καὶ φαι-
δρά ἡμέρα, καὶ κοσμοχαρμόσυνος, ἡ
κοίμησις ἡ σεπτὴ καὶ ἀξιεπαίνος, τῆς
Ἄννης τῆς εὐκλεῦς, ἐξ ἧς ἐτέχθη
ζωὴν ἡ κηρύσσας, ἡ ἐμψυχος κιθωτός,
ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασα,
ἡ τῆς ἀθυμίας λύσις, καὶ χαρὰς ἡ πρό-
ξενος, ἡ παρέχουσα πᾶσι, τοῖς πιστοῖς
τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ
ζωὴς τὴν πηγὴν, παραδόξως τέξασα,
τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, εὐλογημένην
Ἄγνην, μεθίσταται ἐκ ζωῆς, τῆς ἐπι-
κήρου πρὸς τὴν ἀτελεύτητον ἡ Ἄννα
ἡ εὐκλεῆς, γῆθεν ἀρθείσα πρὸς τὰ οὐ-
ράνια, συνευφραϊνομένη δῆμοις τῶν
Ἀγγέλων σήμερον, ἧς περ νῦν τὴν ἁ-
γίαν, ἐορτάζομεν πανήγυριν.

Σήμερον φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν
πιστῶν χορεῖται, τῇ σεπτῇ κοιμήσει
σου, τιμῶμεν πανευλαβῶς ἐν θεῷ
πνεύματι, ἐφέστηκε γὰρ ἡμῶν, τῶν ἱε-
ράτων ἀστράπτουσα χάριτας, καὶ
φλέγουσα πονηρὰ, ἐναερίων πνευμά-
των συστήματα καὶ φωταγωγοῦσα
φρένας, τῶν πιστῶς ὑμνοῦντων σε, ἁ-

ξιάγαστε Ἄννα, τὴν σεβάσμιον μετά-
στασιν.

Στήλη σωφροσύνης ἐμψυχος, καὶ
λαμπρὸν δοχεῖον, ἀποστήλθον χάριτι,
ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεῆς, φανείσα τέτοκε,
τὴν πρόδολον ἀληθῆς, τῆς παρθενίας
τὸ θεῖον ἀπάνθισμα, τὴν πάσαις παρ-
θενικαῖς, καὶ παρθενίας ποθοῦσαις τὸ
χάρισμα, τὸ τῆς παρθενίας κάλλος,
ἐμφανῶς βραβεύουσας, καὶ παρέχου-
σαν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς ὁσίας ἥχος β'. Ποίους εὐφρημῶν στέμμασιν.

Ποίους εὐφρημῶν στέμμασιν, στεφα-
νίσωμεν τὴν Εὐπραξίαν, ἣν Τριάς αὐ-
τῇ ἐστεφάνωσεν, ὡς τοῦ Χριστοῦ
πάγκαλον νύμφην τὴν ἁγνὴν Παρθέ-
νον καὶ ὁσίαν, τὴν πάντα τὰ τῶν δαι-
μόνων στίφη τρέψασαν, καὶ πάσας
αὐτῶν ἐνέδρας καταβάλλουσα, τήντων
θαυμάτων πλημύραν, τὸ σκεῦος τὸ
θεῖον, ὃ ἐδόξασεν ὁ Χριστὸς, ποικίλοις
χαρίσμασιν, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίους ὑμνωδῶν κάλλεσιν, εὐφη-
μίσωμεν τὴν Εὐπραξίαν, τὴν τῶν ἁ-
σκουσῶν ἐγκαλλώπισμα, καὶ τῆς παρ-
θενίας ἀγλαΐσμα, τῆς θαυματουργίας
τὴν πλημύραν, τὸ μέγα τῆς ταπει-
νώσεως ὑπόδειγμα, καὶ πάντων τῶν
ἀρετῶν δοχεῖον πάνσεπτον, τὴν ἰσαγ-
γελως βιοῦσαν, τὴν πλουτοῦσαν πάν-
τας, τῶν θαυμάτων τὸν θησαυρὸν, τὴν
Χριστοῦ νύμφην τὴν πάνσεπτον, τὴν
ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ προσευχούσαν.

Ποίους ἀσκητικοῖς ἔπεσιν, ἐπαινέ-
σωμεν τὴν Εὐπραξίαν, τὴν ἐν ἀρεταῖς
ἀναλάμψασαν, θαύμασι μεγίστοις καὶ
τέρασι, τὴν φαιδρῶς Χριστὸν μεμνη-
στευμένην, τὸ μέγα παρθενοῦντων
σεμνολόγημα, καὶ πασῶν ἀσκητριῶν
τὸ ἐγκαλλώπισμα, ῥόδον τὸ εὖροσμον
κόσμου, καὶ πιστῶν τὸ κλέος, τὴν δι-

ἧς ὁ Χριστὸς, τοῖς πᾶσι χαρίζεται, τῶν
θαυμάτων τὰ παραδόξα.

Ποίους νικητικοῖς ἄλγεσι, στεφανώ-
σωμεν τὴν Εὐπραξίαν, τὴν ἐν οὐρα-
νοῖς νῦν σκηνώσασαν, καὶ χοροῖς ἀεὶ
συγχορεύουσας, τῶν ἀγγέλων πάντων
καὶ ὁσίων, τὴν θρόνω τοῦ Βασιλέως
συνευφραίνουσας, καὶ στέφος τὸ ἁμα-
ράντινον κατέχουσας, τῆς ἀρετῆς τὴν
εἰκόνα, καὶ ἁγίων πάντων τὴν ὁμολο-
γίαν ἀληθῆς, Χριστὸς ἦν ἐδόξασεν, ὃ
ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἥχος πλ. δ'.

Εν πυρίνῳ ἄρματι τῶν ἀρετῶν, ἐπι-
βάσα Εὐπραξία παρθένη, ἐφθασας πρὸς
πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ, ἐν ἣ κα-
τέπαυσας ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων, σαβ-
βατίσασα σαββατισμὸν αἰώνιον διὸ
καὶ ἡμεῖς ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι·
Μήτηρ ἀγιωτάτη, ἀσκουσῶν ἐγκαλ-
λώπισμα ἀδιαλείπτως πρέσβευε ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Οἱ ἐξ ἀκαρπῶν λαγόνων ῥάβδον ἁ-
γίαν, τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ
ἧς ἡ σωτηρία τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε Χρι-
στὸς ὁ Θεός, τὸ ζεύγος τὸ ἁμωμον, ἡ
ζυνοῦρις ἡ ἁγία, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα,
οὗτοι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους
σκηνάς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ, ὑπερ-
αχράντῳ Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέλων
χορεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρε-
σβεῖαν ποιοῦμενοι, οὓς καὶ ἡμεῖς συν-
ελθόντες εὐσεβῶς ὑμνοῦντες, λέγομεν·
Οἱ διὰ τῆς Θεόπαιδος καὶ Παναγνοῦ
Μαρίας, προπάτορες Χριστοῦ χρημα-
τίσαντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Εἰσόδος. Τὸ Φῶς Ἰλαρόν,
τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν

Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὅσυνε δὲ ἀπότομον ὀργήνεις ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσεται κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτης ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀλῆται αὐτῶν βάσανος. Ἐδόξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἧμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μέγала εὐεργετηθήσονται.

Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινούσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτήσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολὺ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μετὰ τῶν ἀμαρτωλῶν μετετέθη· ἡρπάγη, καὶ κακία ἀλλάξῃ συνέσιν αὐτοῦ, ἡ δολὸς ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλοτήτος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλάξει νοῦν ἀκακῶν. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρῃσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μὴδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν λιτὴν, Ἰδιόμελα, ἤχος α'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, φαιδρῶς ἡ γεννήσασα, σήμερον ἐκ γῆς μεθίσταται, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ τῶν ἀσμάτων ἀνθὴ ἀναλαβόντες, πρὸς αὐτὴν ἀνακράξωμεν. Σῶφρον

Ἄννα, μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ Λόγου βασάσασα, καὶ οἱ μαστοί σου ὥραιοι, οἷς αὐτὴν ἐθήλασας· καὶ γὰρ αὐτὴ τεκοῦσα ἀσπόρως τὸν ζωοδότην, σὺν αὐτῷ ἤξιώται βασιλεύειν· καὶ σὲ νῦν μεταστήσας πρὸς ἀλχηκτον καὶ θείαν ζωὴν, τῇ μητρὶ Λυτοῦ οἰκεῖν καὶ συναγάλλεσθαι κατηξίωσεν. Ὅθεν δυσωποῦμέν σε οἱ τελούντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, σὺν αὐτῇ προσεύειν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Αραμένη τὸν σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων, προθύμως τῷ καλοῦντι Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ διὰ πόνων τῆς ἀσκήσεως συσταυρωθεῖσα αὐτῷ, ἀξιοπρεπῶς συνδοξάζῃ Εὐπραξία σεμνὴ καὶ τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἀγίων τοῖς τιμίαις συνηδομένη αἰοδίμῃ πνεύμασιν. Ἰκέτευσέ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Εὐπραξία ἡ παρθένος, σήμερον εἰς οὐρανὸν ἀνελθοῦσα, τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ συμπαρίσταται, καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ᾄδει ἀκαταπαύστως, σὺν τοῖς αὐλοῖς χοροῖς, καὶ τοῖς Ἀγίοις ἀπασιν. Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς δοξάσωμεν τὴν ἁγίαν αὐτῆς κοίμησιν, βοῶντες πρὸς αὐτὴν· Ὡ μῆτερ τρισολβία, ἡ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ προθύμως ἀραμένη, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καλῶς διατηρήσασα, ἐνίσχυσον καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνητάς σου εἰς τὴν αὐτῶν τήρησιν, τῆς ματαίας ῥυομένη τύρβης, καὶ γεώδους προσπάθειας· ὑπὸ γὰρ τῆς τούτων ζοφωθέντες ἀχλὺς, τῶν πρὸς Θεὸν συνθηκῶν ἡμῶν ἐπελαθόμεθα, ἀλλ' ὡς τῷ ἀπροσίτῳ τῆς θεότητος φωτὶ παρασταμένη, καὶ ταῖς παρ' αὐτοῦ θείαις ἐλλαμνομένη ἀκτίσι, φωτισμὸν καὶ ἰλασμόν

ἡμῖν ἐξαίτησον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Αὖραις θείου Πνεύματος, οἷα τις νοητὴ ναὺς, κυβερνωμένη θεοφρον, ἀκινδύνως τὸ τοῦ βίου πολυτάραχον διέπλευσας πέλαγος, πόνοις τε καὶ ἰδρώσι τοῖς ἀσκητικοῖς, καὶ ἰστίῳ πτερουμένη θεωρίων θείων ὁσία, διὸ πρὸς λιμένα καταντήσασα Εὐπραξία τῆς τοῦ Χριστοῦ βασιλείας, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ἰλέωσαι.

Ἦχος δ'.

Εν τῇ πέτρᾳ τῇ στερεᾷ, τῆς εἰς Χριστὸν πεποιθήσεως, τὸν τῆς ἀσκήσεως πανθαύμαστε πηξάμεν οἶκον, προσβολαῖς οὐ σεσάλευσαι τῶν ἐναντίων καὶ προσήξεσιν· ἀλλ' ἀκράδαντος ἐμεινας ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ, καὶ ἀτίνακτος· διὸ ἡσχυνας τὴν καρτερίαν σου ἀξιάγαστε τὸν ἀόρατον ὄφιν, ταῖς αὐτοῦ ἀνάλωτος ἐνέδραις ὀφθεῖσα καὶ ἐπιβουλαῖς, καθ' οὗ ταῖς σαῖς προσβείαις τοὺς εὐφημοῦντάς σε ἐνίσχυσον.

Δόξα, ἤχος β'.

Η καθαρὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σοφία, σκηνώσασα ἐν τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου Εὐπραξία παμμακάριστε, κατὰ πνευμάτων τῆς πονηρίας φοβερὰν σε ἀνέδειξε· καὶ ποικίλων νοσημάτων ἰάτειραν ἀρίστην καὶ πάντων τῶν μοιναζόντων σεμνὸν ἐγκαλλώπισμα· διὸ παρρησίαν κεκτημένη πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τῶν ψυχικῶν ἡμᾶς παθῶν καὶ σωματικῶν ἐλευθέρωσον, τῇ ἀπαύστῳ προσείᾳ σου.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Δεῦτε φιλοπάρενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί, δεῦτε ὁρτάσμεν Ἀννης τὴν σεβασμίαν κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφύως τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν θεό-

παιδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Αὐτρωτής, ὁ μυστική τε θυμηδία, καὶ ἀγαλλίασις.
φωτίζων καὶ ἀγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. προσόμοια ἤχος πλ. α.
Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδὼν, ἔαρ τῆς χάριτος ἡμῖν ἡ γνωρίσασα, ἀμέμπτως ἐν σωφροσύνῃ, βιωσαμένη καλῶς, καὶ τῆς παρθενίας τὸ κειμήλιον, σεμνῶς ὠδινήσασα, Θεοτόκον τὴν ἁμωμον, ἀμνάστιμία, τὴν κυήσασαν δάμαλιν, τὸν εξαίροντα, ἁμὸν κόσμου τὰ πταίσματα, Λόγον λόγῳ γεννήσασαν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, Ἄννα προμήτωρ Κυρίου, τοῦ σὲ ἐκ γῆς μεταστήσαντος· ὃν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς ὁσίας ὁμοία.

Χαίροις μοναζουσῶν καλλονῇ, τῶν ἀρετῶν τὸ διαυγές καταγώγιον, ἡ στάθμη τῆς ἐγκρατείας, ὑπακοῆς ὁ κανὼν, παρθενίας Μητὲρ τὸ κειμήλιον, πηγὴ ταπεινώσεως, τῆς ἀγάπης τὸ πέλαγος, τῶν πρακτικῶν τε, ἀρετῶν ὁ παράδεισος, καὶ τοῦ Πνεύματος, μυροθήκη ἡ πάγχρυσος, μέμνησο οὖν πρὸς Κύριον, δεομεθα πάντερ πε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην, περιχαρῶς καὶ ὑμνούντων σε, τυχεῖν σαῖς πρεσβείαις, σωτηρίας καὶ εἰρήνης, καὶ τοῦ ἐλέους αὐτοῦ.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Τὸν διηνεκεῖ ἀρετῶν, θείας βαθύδας, Εὐπραξία τῆς κλίμακος, διέδης εὐφραينوμένη, καὶ πρὸς τὸ ἄκρον αὐτῆς, ἀναβάσας εἶδες τὸν Δεσπότην σου, σαφῶς στηριζόμενον, ἐπ' αὐτὴν καὶ προτείνοντα, τὴν δεξιάν σου, καὶ πλουσίας παρέχοντα, θείας χάριτας, κατ' ἀξίαν τῶν πόνων σου, θείαν τε πρὸς κατάπαυσιν, ὅσα καλοῦντά σε, καὶ πρὸς ἄλλους σκηνώσεις, ὅπου χαρὰ ἡ ἀνέκφραστος, τερπνότης παρθένων,

Στίχ. Τιμίος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῆς ὁσίας αὐτοῦ.

Ὀντως ἕως σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ παμμακάριστε, διήλθες ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνῃ ψυχῆς, ἔνθα ἤχος μήτερ ἑορτάζοντος, τερπνῆς ἀκουσομένη, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, καὶ τὴν πάντερ πνον, καθορᾶς ὠραιότητα, ἣν περ ἔθεμελίωσεν, ὅσα ὁ Ὑψιστος, καὶ κατοικίζει προθύμως, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἀνανεύοντας· αὐτὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν θυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχος πλ. δ'.

Εκ νεότητός σου τελειότητος φέρουσα φρόνημα, ὑπέθου σεαυτὴν Εὐπραξία, προθύμως τῷ ζυγῷ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως ἐγκαρτερήσασα, τὴν χάριν ἐδέξω, τοῦ θεραπεύειν νοσήματα, καὶ δίδωκεν τὰ πνεύματα. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς συνελθόντες σήμερον ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου, τὴν ἐτήσιον καὶ ἀγίαν τελοῦμεν μνήμην σου πάνσεμνε. Παρήσῃαν οὖν κεκτημένη πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, μὴ διαλείπης πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς εὐφημήσωμεν Ἄνναν τὴν θεόφρονα, τὴν τὸ θεῖον ὅρος ἀποκυήσασαν, ἐκ λαγόνων αὐτῆς, καὶ πρὸς ὅρῃ νοητὰ καὶ παραδείσου σκηνώματα, σήμερον μεταδεθκυῖα, καὶ πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν· Μακαρία ἡ κοιλία σου ἡ βαστάσασα ἀληθῶς, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν· καὶ οἱ μαστοί σου ὠραῖοι, οἱ θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν Χριστὸν, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὅν καθικέτευε τοῦ ῥυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως καὶ προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀπολυτικὸν ἤχος δ'.

Εκ βρέφους ποθήσασα, τὸν σὸν νυμφίον Χριστόν, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ τοῦ κόσμου τερπνὰ, καὶ ἡσχίσας ἄριστα, αὐλον γὰρ ἐν ὕλῃ ἐπιδείξασα βίον, εἰληφας Εὐπραξία, οὐρανῶν βασιλείαν, ἐν ἣ νῦν αὐλιζομένη, μνησθητι τῶν τιμῶντων σε.

Δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν Ἄγίης Ἄννης.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρησας, ἀγνήν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λήξιν οὐράνιον, ἐνθα εὐφραينوμένων, κατοικίᾳ ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη ἰλασμόν ἀειμακάριστε.

Καὶ ἡ συνήθης εὐλόγησις τῶν ἁγίων.

Εἴτα τίθεται ἀνάγνωσις εἰς τὸν βίον τῆς ὁσίας Εὐπραξίας.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία.

Μετὰ τὴν α. στιχολογίαν, καθίσμα.

ἤχος α.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νυμφίον ἀληθῶς, τὸν Χριστόν κεκτημένη, μνηστῆρος σαρκικοῦ, ἐδεδύξω τὸν πόθον. Ὅθεν καὶ ἀνέλαβες, τὸν σαυρὸν ἐκ νεότητος, ἐνασχήσασα, καρτερικῶς Εὐπραξία, καὶ ὑπόδειγμα, ἐνθεοῦ βίου ὀφθεῖσα, διό σε γεραίρομεν.

Δόξα, ἕτερον.

Ενθάψασα πονηρὰς τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, ἐδέξω ἐκ Θεοῦ τὰ τῆς νίκης βραβεῖα, Ὅσα τῶν πόνων σου. Ὅθεν ἐτυχες, τῆς οὐρανοῦ πασάδος, στέφος ἄφθαρτον, περικειμένη ἀξίως, καὶ δόξαν ἀθάνατον.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὰς νόμου ἐντολάς, θεαρέστως τηροῦσα, μητέρας Ἰσραὴλ, ὑπερήρας ἀ-

πάσας, τὴν μόνην ἀειπάρθενον, Θεοτόκον κυήσασαν, ἀγριόλεκτη, Ἄννα προμήτωρ Κυρίου, μεταστᾶσα δὲ, ἐκ γῆς πρὸς θεῖον νυμφῶνα, δικαίων ὑπέγκεισαι.

Μετὰ τὴν β. στιχ. καθ. ἤχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Δόξαν τὴν ἔρεουσάν, ἐμφρόνως ἔλιπες, καὶ ἡδυπάθειαν, πᾶσαν ἐμίσησας, καὶ ἐκουσίως τῷ Χριστῷ, προσέδραμες Εὐπραξία, ὃν περ καὶ ἐπόθησας, ἐκ ψυχῆς παναοίδιμε, ὅστις σὲ ἡμεῖψατο, οὐρανοῖς χαρίσασαι· διὸ χαρμονικῶς ἐκδοῦμέν σοι· Χαίροικ παρθένων ἀγαλλίαμα.

Δόξα.

Τὰ κατορθώματα, τῆς πολιτείας σου, πάντων φωτίζουνσι τὰ διαθέματα, Ὅσα μήτερ ἀληθῶς, τῶν πίστει μιμουμένων σε. Ὅθεν τοὺς ἐκ πόθου σε, μακαρίζοντας πάντοτε, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, ἀπὸ πάσης στενώσεως, Χριστόν τὸν Θεὸν ἐκετεύουσα, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Ἡ εὐκλεέστατος καὶ ἀξίεπαινος, Ἄννα ἡ ἐνθεος καὶ πανσεβάσμος, γῆθεν ἄρθεις ἐκ ζωῆς, προσκαίρου διαιωνίζει, εἰς ζωὴν ἀθάνατον, μετ' ἀγγέλων χορεύουσα, σὺν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, καὶ ἀχράντῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ· πρεσβεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι, τοὺς πίστει ταύτην μακαρίζοντας.

Μετὰ τὸν πολυέλεον. Καθίσμα. ἤχος πλ. δ'.
Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἀπὸ βρέφους ποθήσασα τὴν ἀρετὴν, τῶν ἡδῶν ἀπέσχου πάντων σε· μὴ, νηστεῖαν καὶ ἀσκησιν, ἀκριβῆ ἠκολούθησας, καὶ τῆς μητρὸς τὸν πόθον, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, ἐν σεμνείᾳ φέρουσα, σαυτὴν μήτερ δέδωκας, καὶ συνηριθμήθης σὺν παρθένοις ὅσα, ὑπό-

δειγμα γέγονας, ὑπηκόων θεόνυμφε, Εὐπραξία πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα ὁμοιον.

Τὸν δι' οἶκτον ὀφθέντα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀγαπήσασα λόγον Θεοῦ Πατρὸς, αὐτῷ ἠκολούθησας, ὡς νυμφίῳ παν-ὄλδιε, καὶ φαρτὸν νυμφίον, προθύμως κατέλιπες. Ὅθεν ἐν ἀσκήσει, φερωνύμως βιοῦσα, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τῶν ζώντων ἀπείληφας, κληροῦχίαν θεόπνευστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, ὁμοιον

Τῆς Μητρὸς τοῦ Δεσπότου καὶ Ποιητοῦ, μήτηρ γέγονας Ἄννα πανευκλεής, Αὐτοῦ τὰ προστάγματα ἀνενδότως φυλάττουσα, διὰ τοῦτο θαυνοῦσα, ζῶν πρὸς ἀθάνατον, μετετέθης ὧτως, καὶ φῶς πρὸς ἀνέσπερον. Ὅθεν τὴν φωσφόρον καὶ ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ἐν πνεύματι, φωτιζόμεθα πάντοτε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ ἅ. Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῆς Ὁσίας αὐτοῦ.

Στιχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων. Τὸ πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ὁσιακόν.

Δόξα ταῖς σὺς Ὁσίας. Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἴπα, τὸ ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν δεξαμένη ἔρωτα, πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ τερπνὰ ὑπερείδες Θεόληπτε, καὶ ἀγγελικῶς τὸν βίον διανύσασα· καὶ νῦν ἐν οὐρα-

νοῖς αὐλίζῃ, Θεὸν Ἰλεουμένη ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκτελούντων πιστῶς, Μητέρα Εὐπραξία τὴν μνήμην σου.

Ὁ κανὼν τῆς Ἀγίας Ἀννης, μετὰ τῶν εἰρημῶν εἰς ε'. καὶ τῆς Ὁσίας εἰς ἡ. ὁ κανὼν τῆς Ἀγίας Ἀννης. Ἦχος δ'.

Ῥδὴ ἅ.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διόρθωσιν, αἰτησαι νῦν μοι σεμνή, προσελομένῳ, τὴν σὴν φωσφόρον μνήμην, εὐφημῆσαι σήμερον, Ἄννα πανεύφημε.

Ζῶν τὴν κηρύσασαν, θεοπρεπῶς ἀπεκύνσας, διὸ πρὸς ἀείζωον, ζῶν μεθέστηκας, ἀπολαβοῦσα, χαρὰς ἀνεκλαλήτου. Φωτὸς ἀνεσπέρου τε, Ἄννα θεοκλήτε.

Ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, πρὸς τὴν χαρὰν μεταδόθηκεν, ἀσπόρως ἦν ἔτεκε, θυγάτηρ ταύτης ἀγνῆ· καὶ παρίσταται, πολλὴ σὺν παρρησίᾳ, Κυρίῳ πρεσβεύουσα, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Θεοτόκιον.

Ἐκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ ἥλιος, καὶ πᾶσαν κατηύγασε, θεογνωσία τὴν γῆν, καὶ διέλυσεν, ἀχλὺν τῆς ἀθείας, ἀγνῆ παναμώμητε, καὶ παμμακάριστε.

Ὁ κανὼν τῆς Ὁσίας. Ῥδὴ ἅ. ἤχος δ'.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, τῆς ἀσφαλάσεως σοι ἄνωθεν, τὸν ζόφον ἀπέλασον τῆς ἀγνωσίας μου, καὶ παράσχου μοι, εὐχαίς σου Εὐπραξία, χάριν ἀνυμνῆσαι σοι, Μητέρα τὰ θαύματα.

Μονὰς ἅς ἐπόθησας, τὰς οὐρανίους θεόλεχτε, νῦν εὗρες ὦ Μητέρα μου, μισθὸν τῶν πόνων σου, ὧν ὑπήνεγκας, ἐν τῷ παρόντι βίῳ, εὐχαίς καὶ δεήσεσι, Κυρίῳ ἄδουσα.

Λαλεῖν σοι οὐ δύναμαι, τῶν ἀρετῶν τὴν εὐπρέπειαν, καὶ ὕψος τὸ ἔνθεον,

ὃ ὠραίσθης σεμνή, καὶ ἀνύψωσαι, πρὸς τὰς ἐπουρανίους, σκηνὰς καὶ δόξασαι, παρὰ τοῦ πάντων Θεοῦ.

Θεοτόκιον.

Ὡς κάρμηλος πέφυκεν, ἡ κεφαλὴ σου θεόνυμφε, καὶ αὐτῆς πλόκιον, πορφύρα πέφυκε· καὶ ἐμπέπλησται, αὐθις τῆς θείας δρόσου, Σολομὼν ὁ πάνσοφος ὡς ἀσματίζεται.

Ἄλλος. Ἄλλος. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Σὺ ἀπὸ ρίζης εὐσεβοῦς καὶ σώφρονος, ἐνδόξου θεοφιλοῦς βασιλικῷ γένους, βασιλίδος πόλεως, ὡς στέλεχος ἐξήνθισας, εὐθαλῆς τοὺς καρποὺς γὰρ, ἐν εὐκαιρίᾳ ἀπέδωκας, ὅτε τῇ μονῇ σου τὴν δέδωκας.

Σὺ τὸν Θεὸν ἀπὸ ψυχῆς ἐπόθησας, καὶ ἐμνηστεύθης αὐτῷ, κοσμικὸν μνηστῆρα, Εὐπραξία ἔλιπες, καὶ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δεξαμένη προθύμως, τὴν συμβουλὴν τὴν σωτήριον, ἐνεργεῖν εἰς ἔργον ἐσπούδασας.

Υπακοὴν τὴν εὐπειθὴ ἠγάπησας, καὶ τὴν ταπείνωσιν, ὥσπερ χρυσᾶς ταύτας, πτέρυγας ἐκέκτησο, δι' ὧν Μητέρα ἐπέτασας, κοσμικῶν ἐκ σκανδάλων, πρὸς τὸν Θεὸν ὃν ἐζήτησας, τὸν ἀπὸ τῆς ζάλης σε σώσαντα.

Θεοτόκιον.

Ράβδος ἐκ ρίζης Ἰεσοαὶ βλαστήσασα, χαῖρε ἀμόλυντε, χαῖρε βλαστῷ ράβδου, τῆς Ααρωνίτιδος, διαγραφείσα πρότερον, μυσιτικῶς καὶ βαθείως, ὡς γὰρ ἐκείνη τὰ κάρυα, οὕτω τὸν Χριστὸν οὐ ἐξήνθησας.

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τὴν συλλαβοῦσαν, τὸν συνεχόντα πάντα συνελάβες, καὶ ἐκύνσας Χριστὸν, τὴν ὑπὲρ λόγον κηρύσασαν, διὸ σου τὴν κοίμησιν, Ἄννα γεραίρομεν.

Μετ' ἐγκωμίων ἐκτελεῖται ἡ ἔνδο-

ξος μνήμη σου, ὅτι ἔτεκες ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, ἀγνῆ Θεομήτορα, Ἄννα θεοκλήτε.

Ἡλιος ὡς περ τῇ σελήνῃ τῇ Ἀννῇ ἐνούμενος, ὁ κλεινὸς Ἰωακείμ, τῆς παρθενίας ἀκτίνα γεννᾷ· δι' ἧς τῆς θεότητος, αὐγὴ ἐπέλαμψεν.

Θεοτόκιον.

Σὲ προστάσιαν, ἀσφαλῆ θεομητορ κεκτῆμεθα· τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα, πρὸς σὲ καταφεύγοντες περιφρουρούμεθα.

Τῆς Ὁσίας. Τὸς σὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὁδὸν τὴν ἀπάγουσαν εἰς ἄνω, εὐροῦσα διώδευσας σεμνῶς. Ὅθεν καὶ πρὸς οὐράνιον, ἐλήλυθας πολίτευμα, καὶ τοῖς ὁσίοις ἅπασιν, ὅσια συγκατηρίθμησαι.

Ῥωσθεῖσα τῷ σθένει τοῦ Δεσπότου, νηπίων τοξέυματα σεμνή, τὰ κατὰ σοῦ ἀπέδειξας, τοῦ πονηροῦ τεχνάσματα· οὐ καὶ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, ὑπερτελεῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Σὺ τὸν πλοῦτον ἐνείμας ὁσία, τὸν σὸν δεομένοις τὸν ῥευστὸν, καὶ γὰρ ἐν τούτῳ πάνσεπτε, καυχᾶσθαι οὐ προήρησαι, ἀλλ' ἀντὶ τούτου δέδεξαι, σὴ κορυφῇ δόξης στέφανον.

Θεοτόκιον.

Οἱ σοὶ ὀφθαλμοὶ Παρθενομήτορ, ἐδείχθησαν ὡς περιστρεφαί, αἱ λελουμέναί γάλακτι, καὶ λίμναι ὡς λαμπρόταται, δι' ὧν ἐγκαρδίωσαι κόρη, τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σὺ τὸν ζυγὸν τὸν τοῦ Χριστοῦ, βαστάσασα ἐπ' ὤμων, Εὐπραξία ταῖς φροντίσιν, οὐδόλως ἐδουλώθης τῆς σαρκός· ἀλλ' ἤρθης ἐν τῷ πνεύματι, τῆς ἀρετῆς εἰς ὕψος, ὡς τῶν ὁσίων ὁμοζήλος.

Τῆς ἐγκρατείας χαλινῷ, τὰς ἀκα-

θέκτους ὀρέξεις, τῆς σαρκὸς ἀναχα-
τίζουσα Μῆτερ, πρὸς τὸν δρόμον τὸν
καλὸν, τῆς ἱερᾶς ἀσκήσεως, τὴν σὴν
καρδίαν εἶχες, εὐθυποροῦσαν ἀπρόσ-
κοπτα.

Ισὶώ Μῆτερ τοῦ σταυροῦ, τὴν ψυχι-
κὴν σου ὀλκάδα, κυβερνήσασα εὐστα-
λῶς τε καὶ κούφως, τὴν τοῦ βίου χα-
λεπὴν ποντοπορίαν ἤνυσας, καὶ πρὸς
γαλήνης θείου ἤχους λιμένας πανεύ-
φημε.

Θεοτόκιον.

Η καλλονὴ τοῦ Ἰακώβ, ἡ ἐκλεκτὴ
πρὸ αἰώνων, ἡ καλὴ ἐν γυναιξὶ καὶ
ὥραία, ἡ Παρθένος ἐνταυτῷ, καὶ μή-
τηρ ἀπειρόγαμος, θεογεννητορ κορῆ,
ἡ σωτηρία μου σῶσόν με.

Καθίσματα. ἤχος δ'.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, ἐν ὕμνω-
δαῖς ἱεραῖς, καταστέφωμεν φαιδρῶς
καὶ μεγαλύνωμεν πιστῶς, τὴν Εὐ-
πραξίαν, τὴν ἐκλάμψαν ἐν ἀσκήσει,
καὶ κρᾶζωμεν αὐτῇ, ἐν κατανύξει ψυ-
χῆς, καὶ χεῖλεσιν ἁγνοῖς, καὶ ἐν καρ-
δίᾳ φαιδρᾷ· παρισταμένη Μῆτερ σὺν
τοῖς ἁγίοις, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ παντάνα-
κτος, πρεσβεῖαν ποιεῖ, ὑπὲρ ἁπάντων,
τῶν πιστῶς εὐφημοῦντων σε.

Δόξα.

Επὶ τῶν ὧμων τὸν σταυρὸν, ἀνα-
λαβοῦσα τοῦ Χριστοῦ, ἡκολούθησας
αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων εὐσεβῶς, τῶν τῆς
ἀσκήσεως, αἰοῖδιμε Εὐπραξία, καὶ πά-
σαις γυναιξίν, ἐνασκουμέναις σεμνῶς,
ἐσάνης σὺ κανὼν, καὶ τύπος ἐνδοξε·
ἀλλὰ τοῖς θεοῖς σκῆμμασι, τὰ ἄνω
ἀπολαβοῦσα βασιλεία, μὴ διαλείπης
τοῦ ἰκετεύειν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Εὐλογίας ἀπαρχὴν, τῆς ἀκαρπίας

τῷ βλαστῷ, ἐδωρήσω ἀγαθὲ, Ἄννη
βοώσῃ δι' εὐχῆς. Σὺ μεταπλάττεις
τὰς φύσεις τῶν ἐν γενέσει· διό μου ὦ
Σωτὴρ, νεκρωμένην αὐτὴν, τὴν φύ-
σιν ὡς Θεὸς, πάλιν καινούργησον, ἵνα
καρπὸν προσάγῃ σοι, βοῶσα τῷ παν-
τεπόπτη καὶ Κτίσει μου· σοὶ δόξα πρέ-
πει, Θεὲ τῶν ὅλων, καὶ μόνε φιλάν-
θρωπε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὰ ἐν νόμῳ γεγραμμένα, μελετῶσα
ἐτέλεσας, καὶ τοῦ νομοθέτου μήτηρ
τῆς μητρὸς ἐχρημάτισας· διὸ νῦν πᾶσα
ἡ κτίσις ἐποφείλει σοι, ἐκτελοῦσά σοι,
χαρμονικῶς τὸ μνημόσυνον.

Μακαρία ἡ κοιλία, ἀληθῶς ἡ βα-
στάσασα, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ἐν-
δον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν, καὶ οἱ μα-
στοί σου ὡραῖοι ὡς θηλάσαντες τὴν
θηλάσασαν, Ἄννα Χριστὸν τὸν τρο-
φὸν ἡμῶν.

Ως βιώσασα ἀμέμπτως, τὴν ἀμέμ-
πτως κυήσασαν, Θεοτόκον κορῆν,
Λόγον τοῦ Πατρὸς ἀπεκύησας, καὶ
πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης προσεχώρη-
σας, θεουμένη, σεπταῖς μετοχαῖς ἀλη-
θεύματα.

Θεοτόκιον.

Τῆς Παρθένου ἡ κοιλία, θημωνία
ὡς ἄλωνος, ἀληθῶς ἐδείχθη, στάχυν
ἀγεώργητον ἔχουσα· δι' οὗ ἐκτρέφεται
πᾶσα, κτίσις κρᾶζουσα, παντοδύναμη,
δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός.

Ο λαμπρότατός σου βίος, ὡς κα-
νὼν ἀκριβέστατος, διὰ πάσης μητρὸς,
θείας ἀρετῆς ἀναδεδεικται, ἐν προσευ-
χαῖς καὶ νηστεαῖς ἀγρυπνίαις τε, καὶ
δεήσεσι, ταῖς πρὸς Χριστὸν τὸν φι-
λάνθρωπον.

Τὴν ὁσίαν Εὐπραξίαν φιλοφρόνως
τιμῶμεν, ἐν ὧδαῖς ἀσμάτων, ταύ-

τὴν εὐσεβῶς μεγαλύνοντες, αὐτὴ γὰρ
ὥφθη δοχεῖον θείου Πνεύματος, καὶ
πεφώτισται, τούτου ταῖς θείαις λαμ-
πρότησιν.

Επὶ θρόνου καθήμενη, θείας δόξης
πανθαύμαστε, τοὺς τὴν σὴν τελούν-
τας, μνήμην εὐσεβῶς διαφύλαττε,
ταῖς σαῖς πρεσβείαις ὦ Μῆτερ, ταῖς
πρὸς Κύριον, ὦ βοᾷς ἀεὶ, δόξα Χριστῇ
τῇ δυνάμει σου.

Θεοτόκιον.

Ὡτα θεῖά σου Παρθένη, τῆς φωνῆς ἡ
ἀκούοντα, πάντοτε προθύμως, τοῦ ἀ-
δελφιδοῦ σου ὡς γέγραπται· ὅτι φωνὴ
ἦν ἡδεῖα τούτων πάντα γνε, καταθελ-
γούσα, ψυχὴν ὁμοῦ καὶ καρδίαν σου.

Ἄλλος. Σὺ μου Χριστὲ Κύριε.

Θείας Μητρὸς τρόπους ζητοῦσα
δήνυσας, θείῳ σθένει, τεσσαρακονθῆ-
μερον, Μῆτερ σεμνῇ, βρώσεως τινός,
μὴ μεταλαβοῦσα, ἀλλὰ θερμῶς ἰκε-
τεύουσα, Χριστὸν ἐπαναστάσεις, τῆς
σαρκὸς θανατοῦσα, καὶ ζωοῦσα τὸ
πνεῦμα θεόπνευστε.

Σὺ τὴν στενὴν τρίβον, ὁσία διώδευ-
σας, σὺ νηστεία σάρκα, κατεμάραντας
ὑπερφυῶς· ὅθεν δυσμενῶν εἶδος κατε-
πλάγη, τὴν ἀκλινῇ καρτερίαν σου,
ἀγγέλων αἱ χορεῖται, ἐπεκρότησαν δό-
ξαν, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ ἀναπέμπουσαι.

Χριστὸν τὸν σὸν, Μῆτερ νυμφίον
ἡγάπησας, καὶ τοῖς τούτου ἐπομένῃ
ἔχγες, τῇ ἐκμιμήσει τῶν ἀρετῶν, δό-
ξης οὐρανοῦ, ἡξίωσαι καὶ λαμπρότη-
τος, ἐν ἧ καὶ συναγάλλῃ Εὐπραξία
ἀφράσως, μετὰ πάντων ὁσίων αἰοῖδιμε.

Θεοτόκιον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις
ἀνύμφευτε, σὺ προσάτης, σὺ καὶ κατα-
φυγιὸν χριστιανῶν τείχος καὶ λιμὴν,
πρὸς γὰρ τὸν υἱόν σου, ἐντεύξεις φέ-
ρεις πανάμωμε, καὶ σῶξεις ἐκ κινδύ-

νων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτό-
κον ἁγνὴν σε γινώσκοντας.

ᾠδὴ ε'. Ἀσθεῖς οὐκ ὄφονται.

Οὐρανὸν ἐκύησας, ἐν γῇ ὡς ἀλη-
θῶς, τὴν τεκοῦσαν τοῦ οὐρανοῦ, ποιη-
τὴν τὸν σήμερον, σὲ μεταθέμενον, πρὸς
τὰ ἐπουράνια, μετὰ δόξης Ἄννα ἐνδοξε.
Ταῖς αὐλοῖς τάξεις, ἄλλω τῷ γοῖ,
συγχορεῖς περιχαρῶς, πληρουμένη
λάμπους τῆς πλουτοδοτίδος, ἀλλ'
ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐν πίστει, με-
μνημένων σου.

Ιεσσαὶ βλαστήσασα, ἐκ ῥίζης ἐμ-
φανῶς, εὐθαλὴ ῥάβδον τὴν ἁγνὴν, ἐκ-
έλαστάνεις ἐνδοξε, τὴν ἐκβλαστήσα-
σαν, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, Ἰησοῦν τὸν
λυτρωτὴν ἡμῶν.

Θεοτόκιον.

Επὶ σὲ κατέφυγον, τὴν μόνην κρα-
ταίαν τῶν πιστῶν, σκέπη ἐπὶ σοὶ, τὴν
ἐλπίδα τίθημι, τῆς σωτηρίας μου,
Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε μὴ πα-
ρίδῃς με.

Τῆς Ὁσίας, Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ο βίος σου ἐνθεός, αἱ ἀρεταὶ θαν-
μάσαι, καὶ κατορθώματα γενναῖα.
Ὅθεν καὶ δόξης, πλείστης ἡξίωσαι,
τῆς ἁνωθεν Μῆτερ ἐκ Θεοῦ, ὅνπερ
καθικέτευεν, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Εξέστησαν τάξεις σε, τῶν ἀσωμά-
των βλεπούσαι, σώματι ἐνύλῳ μιμου-
μένην, τούτων τὸν βίον καὶ τὴν σεπτὴν
ἀρετὴν, καὶ καταπαλαίουσαν, ἐχθρὸν
ὄντως τὸν παμβέδηλον, Εὐπραξία θεό-
πνευστε.

Υπάρχουσα ἐμπλεως, τῶν δωρεῶν
τοῦ Πνεύματος, ἀνιάτους νόσους θερα-
πεύεις, ἀρρώστημάτων παύεις τὸν καύ-
σωνα, πνεύματα διώκεις πονηρά· πᾶσι
τοῖς ἐν ὀλίψει, βοηθεῖς ἀξιάγαστε.

Θεοτόκιον.

Μυκτήρ σου πανάμωμε, πύργος

λιθάνου γέγονε, Δαμασκού τὸ πρόσωπον σκοπεύων, τῆς ἐναντίας δυνάμεως, καὶ ὁ σμῆ ῥίνος σου ἀληθῶς κόσμον εὐδιάσεν, ὡς περ μῆλον πανεύουμον.

Ἄλλος. Ἦνα τί με ἀπόσω.

Πειρασμούς σοι ποικίλους, ὅφιν ὁ παμπόνηρος, Μητέρα ἐξήγειρεν, ἀλλ' αὐτὴ τῷ ὀπλῷ τοῦ Σταυροῦ, Εὐπραξία ἐνέκρωσας, καὶ τῆς νίκης στέφος, παρὰ Θεοῦ δικαίᾳ ψήφῳ, ἐκομίσω ὁσία τὸ ἀφθαρτον.

Τῆς ἡμέρας τὸ βάρος, Μητέρα καὶ τὸν καύσωνα στεργῶς βαστάσασα, ἀρετῶν τῶν θείων ἀμπελών, καλῶς ἐκαλλιέργησας. Ὅθεν τῇ ἐσπέρᾳ τῆς ἐκ τοῦ βίου ἐκδημίας, τὸν μισθὸν ἐκομίσω ἐπάξιον.

Ὁ σπορεύς τῆς κακίας, πρὸς ζηλοφθονίαν Γερμάναν ἐκίνησεν, ἀλλὰ σὺ πανσόφως, ὡς πιστὴ τοῦ Κυρίου μαθήτρια, τὸ τῆς ὀργῆς πάθος ταπεινωθεῖσα ὑπέταξας, καὶ αὐτὴν ἐκ κινδύνου ἐλύτρωσας.

Θεοτοκίον.

Νοητῆς εὐφροσύνης, καὶ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίου με φωτεινὸν χιτῶνα, καθαρὸν τε ἱμάτιον ἔνδυσον, ὅπως τοῦ νυμφῶνος μὴ ἐκβληθῶ, μὴ ἔχων γάμου Θεοτόκε ἐπάξιον ἔνδυμα.

Ῥδὴ στ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Κυρίου Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ οἱ προπάτορες, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα, οἱ δικαιοσύνη κεκοσμημένοι, ἐπαξίως ἐν ὧδαῖς εὐφημείσθωσαν σήμερον.

Ἀπάντων ἐγκωμίων, ἡ Ἄννα ὑπερκαιμένη ἐκύθη διὰ τοῦτο ἐν χορῶ τῶν ἁγίων αὐλίζεται.

Φωσφόρος καὶ λαμπρότης πληγῆς ἡ μνήμη σου, μαρμαρυγὰς τοῖς ἐν

κόσμῳ, τὰς σωτηριώδεις ἐκπέμπουσα, σῶφρον Ἄννα, χαρισμάτων παντοίων ἀνάπλεως.

Θεοτοκίον.

Ἐξ Ἀννης, ἡ τοῦ κόσμου ἐτέχθη βασίλισσα, τὸν τοῦ παντός βασιλέα, τεκοῦσα καὶ παρθενοῦσα, μετὰ τὸν Χερουδὶμ ἀνωτέρα πανάμωμε.

Τῆς Ὀσίας. Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον. Ἠγήσω πάντα ὡς σκύδαλα, Ὀσία Εὐπραξία τὰ ῥέοντα, καὶ ἐπεπόθησας, ἀφθαρτα θεῖα αἰώνια, καὶ τὸν Χριστὸν δοξάσασα, τῆς δόξης ἔτυχε.

Ἐν γῇ Ὀσία ἐδάδισας, ζῶν ἡν εὗρες Μητέρα οὐράνιον, ἧς καθικέτευε, ἀξιοῦσθαι τοὺς δούλους σου, τοὺς σὲ νῦν εὐλαβῶς μακαρίζοντας.

Γνωρίσας μόνος ὁ Κύριος, ἰδρωτὰς σου τοὺς θεῖους αἰμύνηστε, τοὺς τῆς ἀσκήσεως, τὰ πρωτοτόκων σκηνώματα, δεδοξασμένα νῦν ἐχαρίσατο.

Θεοτοκίον.

Ὡς ῥοᾶς λέπυρον μῆλόν σου, ὡς μέλι δὲ καὶ γάλα ἡ γλῶσσά σου, καὶ ὡς περ κόκκινον, σπαρτίον χεῖλῃ σου γέγονε, καὶ λαλιά σου κόρη ὠραία πεφυκεν.

Ἄλλος. Πάθῃτί μοι Σωτήρ.

Εὐθυμος λίαν ἐν σοί, ἐγίνετο Θεοδόσιος, ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς, καὶ δόξαν ἐνόμιζεν, ὁ Θεοφιλέστατος, τὴν σὴν πολιτείαν, καὶ αὐτοῦ τοῦ διαδήματος.

Ἐνὰ εἰσὶ καὶ φρικτὰ, ὅσα Μητέρα αἰοῖδιμε, τὰ ἐπὶ σοὶ ἐκ Θεοῦ, γενόμενα θαύματα, δι' ὧν σε ἐρρύσατο, ξύλων μηχανείας, καὶ τοῦ κάρφους τῆς κακώσεως.

Στενούμενόν με πολλοῖς, κακοῖς Ὀσία τοῖς πταίσμασιν, ἐσκοτισμένον φωτὶ, πρεσβείαις σου φώτισον, καὶ μέτοχον δεῖξόν με ἀρετῶν ἐνθέων, ἵνα πίστει μακαρίζω σε.

Θεοτοκίον.

Ὀνώτοις χερουδικοῖς, ἀπεριγράπτως καθήμενος, περιγραπτῶς ἐν τῇ σῇ κοιλίᾳ ἐνέκρωσε, σαρκὶ οὐ θεότητι, καὶ ἐκ σοῦ προήλθε, διασώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Κοντάκιον, ἦχος θ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἐορτάζομεν, τὴν τούτων πιστῶς αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἀπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κραυγάζοντας, ὁ Θεὸς γενοῦ μετ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας, ὡς ἡδόκησας.

Ὁ οἶκος.

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάντες, τοῦ ἀξίως ὑμῆσαι τῆς προγόνου Χριστοῦ τὴν παναγίαν μετὰστασιν, σήμερον γὰρ ἐκ τῆς προσκαίρου μεταστάσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις μετὰ χαρᾶς τὴν πορείαν ποιοῦσα ἀγάλλεται· καὶ ὡς οὐσα μήτηρ τῆς ὄντως ἀληθοῦς Θεοτόκου, κραυγάζει πιστῶς· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, ὅτι ἔτεκεν τὴν τούτου μητέρα, ἐν γῇ ὁ τούτους δοξάσας ὡς ἡδόκησας.

Ἔτερα Κοντάκια τῆς Ὀσίας Εὐπραξίας.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τοὺς ὑπὲρ φύσιν σου σεμνὴ πόνους καὶ σκάμματα, αὐτοὶ οἱ Ἄγγελοι ἰδόντες κατεπλάγησαν· ἀνδρικῶς γὰρ τὸν ἀρχέκακον καθελοῦσα, θρασυνομενον ματαιῶς τοῦτον ἡλεγεῖας, τῶν παγίδων οὐκ αὐτοῦ ἡμᾶς ἐκλύτρωσαι, τοὺς κραυγάζοντας· Χαίροις Μητέρα αἰοῖδιμε.

Ὁ οἶκος.

Τίς σου τῶν ἐπιγειῶν ἐξισχύσει Μητέρα, εἰπεῖν τῆς πολιτείας τὰ ἄθλα καὶ τοῦ βίου σου τοὺς ἀμέτρους μόχθους, καὶ πολλοὺς κόπους σου, οὓς ἐπὶ γῆς ὑπήνεγκας στεργρότατα; ἀλλ' ὁμῶς ἴδε, οὕτω σοὶ κράζω·

Χαίροις πατρὸς εὐσεβοῦς ὁ γόνος.

Χαίροις μητρὸς εὐλαβοῦς ὁ κλάδος. Χαίροις τῶν παρθένων τερπνῇ ἀγαλλίασις.

Χαίροις τῶν νοσούντων ταχεῖα παράκλησις.

Χαίροις ὕψος καθαρότητος δυσανάβατον πολλοῖς.

Χαίροις βάθος ταπεινώσεως, ὁ δυσεῦρετον πολλοῖς.

Χαίροις, ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῷ.

Χαίροις, ὅτι κατεμάραντας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονὰς.

Χαίροις σεπτῶν μοναζουσῶν τὸ σθένος.

Χαίροις λαμπρῶν ἀνακτόρων τὸ κλέος.

Χαίροις, δι' ἧς ἡσχύνθησαν δαίμονες.

Χαίροις, δι' ἧς ἐκρότησαν Ἄγγελοι.

Χαίροις Μητέρα αἰοῖδιμε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ καὶ ἡ Κοίμησις τῆς Ἁγίας Ἀννης, τῆς μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στιχ. Μητέρα τελευταῖα, μητροπαρθένου κόρης, ἡ τῶν κουσῶν μητέρων σωτηρία.

Γῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπιτελοῦμεν καὶ τὴν μνήμην τῆς Ὀσίας καὶ Θεοφόρου Μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας.

Στιχ. Εὐπραξία πρόσκειται Χριστῷ πλουσία. Πολλὰς κομῶσα ψυχικαῖς εὐπραξίαις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ὡς τῆς ζωῆς τῆς ἀληθοῦς, Ἄννα τὴν μητέρα τεκοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, μετετέθη πρὸς φῶς ἀνακράζουσα, ὑπερῴμνητε Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

Ἡ τῆς Μητρὸς τοῦ λυτρωτοῦ, Μητρὸς χρηματίσασα Ἄννα, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐρανόν, ἀρεταῖς κοσμουμένη ἀνέδραμεν, ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα.

Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ

Πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, πρὸς εὐρυχωρότατον πλάτος τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς, πρὸς ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας, θεοφόρε κραυγάζουσα ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ

Ἐρασίσημένη καλλοναῖς, ταῖς τῶν ἀρετῶν τὸν ὥραϊον, ὑπὲρ υἱοῦ τῶν γηγενῶν, ἀπεκύησας Λόγον πανάμωμε, τὸν τερπναῖς ὥραιότησι, καταφαιδρύνοντα τοὺς σὲ ἀνυμολογοῦντας.

Τῆς ὁσίας. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἀφορητοὶς σε, πληγῆς ὁ πολυμήχανος, ἐχθρὸς συνέκοψε, καὶ ποικίλλας μηχανάς, ἀλλ' αὐτοῦ κατέβαλες μάταιον φρύαγμα, ἀναμέλπουσα ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Διαδήματι, Θεὸς σ' ἐστεφάνωσεν, ὁσίῳ καύχημα, ὃ Εὐπραξία σεμνή, ἀγγέλων δὲ τάγματα, ἔχαιρον ψάλλοντα, ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ τρισήλιος, αὐγὴ καὶ ὁμοούσιος, ὁ μόνος Κύριος, τῶν ἀρετῶν σε εὐρών δοχεῖον ἀκήρατον, ἐν σοὶ κατώκησεν. Ὅθεν ἔκραζες, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σοῦ ὁ τράχηλος ὀριμὸς κόρη γέγονε, καὶ ἐλεφάντινος, καθάπερ πυργὸς ἀγνή· αἱ χεῖρες δὲ πάντα γινε, ἐν αὐτῷ τὸν Κύριον ἤρας ὠφθησαν, χρυσαῖ τε καὶ διάλιθοι, καὶ θαρσὺς πεπληρωμένοι.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Λαμπάδες ἀσκήσεως, καὶ παρθενίας φαιδρὸς ἀνάψασαι, εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα, ἀγαλλομένη τῆς βασιλείας Χριστοῦ, σὺν ταῖς φρονίμοις παρθένοις ἐσκήνωσας· εὐλογητὸς μελωδεὶς ὁ τῶν πατέρων Θεός.

Φλογίνῳ ἐν ἄρματι, σεπτῆς ἀγάπης καὶ τελειότητος, ἐπιβᾶσα πρὸς ὕψος, ἀνεκομίσθης ὑπερουράνιον, καὶ σὺν ἁγίοις κραυγάζεις αἰώνια, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Σὺν τὴν οὐράνιον, οἰκεῖς παρθένη σὺν τοῖς ὁσίῳ χοροῖς, ἐλλαμπομένη αἶγλη καὶ φωταυγεία τοῦ ἀνεσπερου φωτός, μετὰ ἀγγέλων βοᾷς ἀγαλλομένη· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἀγίῳ ὁ ἅγιος ἐν σοὶ ἁγίως κατασκηνώσας ἀγνή Θεοτόκε Παρθένη σεσαρκωμένος ἐκ σοῦ γεγέννηται διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἡ μήτηρ τῆς μόνης Θεοτόκου, ἡ στεῖρα τὸ πρὶν, νῦν δὲ προμήτωρ Χριστοῦ, ὡς περ τῆς στερώσεως, οὕτω τῆς νεκρώσεως, ἐκδυσάμενη ἐνδύμα, ἐν χώρᾳ ζώντων βοᾷ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χριστὸς σοὶ τὰς πύλας ἐκπετάσας, τὰς ἄνω περιχαρῶς σε ὑπεδέξατο, πύλην ὅτι ἔτεκες, ἣν αὐτὸς διώδευσε, καὶ κεκλεισμένην ἔδειξε, μετὰ τὴν πάροδον, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα, ὅθεν σὲ τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγίως τὸν βίον ἐκτελοῦσα, ἁγίας ἀειπαρθένου μήτηρ γέγονας, ἥτις τὸν πανάγιον Λόγον ἀπεκύησεν, ἁγιασμόν καὶ λύτρωσιν ἡμῖν παρέχοντα, θεόφρων ἀξιάγαστε Ἄννα. Ὅθεν σὲ τιμῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πολλοὶς συνεχόμενον κινδύνους, καὶ σάλῳ τῆς ἁμαρτίας κινδυνεύοντα,

ὄρμον πρὸς ἀκύμαντον, αὖραις ταῖς τοῦ Πνεύματος, θεογεννήτορ Δέσποινα, νῦν καθοδήγησον, λιμὴν χριστιανῶν γὰρ ὑπάρχεις· Ὅθεν σὲ τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς ὁσίας.

Νοὶ καθαρῷ λελαμπρυσμένη ἡ θεία ποίμνη σου γέγονε μετάρσιος, εἰδὲν ἂ ἡτοίμασεν, ἀγαθὰ σοι Κύριος, νυμφῶνα ἀνεκλάλητον, καὶ πανακήρατον, τὸ στέφος Εὐπραξία, ἐν ᾧ σὲ ὁ ἀγωνοθέτης κατέστεψε νυμφίος.

Δόξης κατεφρόνησας τῆς κάτω, καὶ πᾶσαν διάνοιαν ἐπτέρωσας, ἀρετῶν κουφότητι, ὅθεν καὶ ἀνύψωσεν πρὸς θεῖον ὕψος ἀρόητον, ὃ χαίρεις ψάλλουσα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀναρχε Τριάς Θεὲ τῶν ὅλων, πρεσβείαις τῆς Εὐπραξίας ἡμᾶς οἰκτεῖρον, ῥῦσαι τῆς κολάσεως, πάσης τε κακώσεως, καὶ τῆς Ἐδὲμ ἀξίωσον ἐνθεῶς ψάλλοντας, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κόρη οἱ μαστοὶ σου οἱ ὥραῖοι, νεβροὶ τῆς δορκάδος ἀνεδέιχθησαν, δίδυμοι παυόμεναι, καὶ ἀμπέλου βότρυνες· κοιλία δὲ σου ἄχραντε, Θεὸν χωρήσασα, θημωνία, σίτου ὄντως γέγονε, πεφραγμένη ἐν κρίνοις καὶ ἄνθεσι.

Ἄλλος. Ἐπαπασιῶς κάμινον.

Ἀγγελικῶς ἐδίωσας, μετὰ σώματος πάνσεμνε, καὶ τὰς ἐναντίας ἐτροπώσω φάλαγγας, ἐντεῦθεν εἰς αὐλὸν, μετ' εὐφροσύνης Μητὲρ ζωὴν, ὅπου τῶν ἀγγέλων κατεσκήνωσας τάξεις· μετ' ὧν νῦν ἀνακράξεις, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δι' ἐγκρατείας ἐνδοξε, σαυτὴν ἐκ-

καθάρασα, τὰς μαρμαρυγὰς, ἐδέξω τὰς τοῦ Πνεύματος, Θεοῦ σε δοξάσαντος, ἐν γῇ καὶ μεγαλύναντος, τοῦ προσδεξαμένου τοὺς σεπτοὺς σου καμάτων, πρὸς ὃν, καὶ ἀνεβόας ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε, Εὐπραξία ἀειμνηστε, τὸν Θεὸν τῶν ὅλων, τῶν θερμῶς τελούντων σου, τὴν μνήμην τὴν πάντιμον, καὶ παναγίαν σου τελευταίην, ἔχεις πρὸς αὐτὸν, μεγίστην παρρησίαν, προσάγειν ἱκεσίας, καὶ πληρεῖν τὰς αἰτήσεις τῶν πίστει προστρεχόντων τῇ σκέπῃ σου τῇ θεῇ.

Θεοτοκίον.

Ἀγιασθεῖσα Πνεύματι, Θεοτόκε πανάμωμε, τὸν ἐν τοῖς ἁγίοις, ἐπαναπαυόμενον, ἐκύησας ἅγιον καὶ εὐεργέτην μόνον Θεόν, πάντας τοὺς βοῶντας, ἀγιάζοντα πίστει· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι τὴν κατάραν εἰσφύλατο, σὺ δὲ στεννώσεως κατάρας, λυθεῖσα εὐλογίαν τὴν τέξασαν, ἐκύησας ἀγνήν θεομήτορα, ἣ συγχορεύεις ἀξιάγαστε.

Ἡ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν, ἀνέτειλε τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, φέγγει λε τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, φέγγει πλουσίῳ χαρισμάτων, ἡμᾶς καταφαιδρύνουσα πάνσεμνε, καὶ ζόφον παθημάτων ἐξαίρουσα, ἣν ἐκτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε.

Ἐδέξατο ἄλυπος ζωὴ καὶ ἀφθαρτος, μετὰ τέλος σὲ πανεύφημε· ζύλου ζωῆς νυνὶ μετέχεις, δικαίων συνεφραίνῃ συστήμασι, καὶ θείῳ ἀσωμάτων στρατεύμασιν· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυρία τοῦ παντός, παντοῖος

με δουλωθέντα πλημμελήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον· αὕτη γὰρ τὸν ἐλευθερωτὴν πάντων τέτοκας, δουλείας τὸν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, ταῖς ἁμαρτίαις θεῶν νεύματι.

Τῆς ὁσίας. Ἄπας γηγενής.

Σοὺ τὸ ἱερὸν, καὶ ἅγιον λείψανον ἐν τάφῳ κείμενον, θάπτει τὰ νοσήματα, καὶ φλέγει στίφη δαιμόνων πάντοτε, τοῖς εὐλαβῶς προστρέχουσι τῇ θεῇ χάριτι, ἀναδύζει, πᾶσι τὰ ἰάματα διὰ τοῦτο πιστῶς σε γεραίρομεν.

Εὐρες ἀμοιβὰς, τῶν πόνων ὡς ἤλπισας, τὰς οὐρανίους τιμὰς, ἔσθης τῆς ἐφέσεως, κῦτὴν εὐροῦσα τῶν ἀγαθῶν τὴν πατρίδα, κατατρυφᾷς τρανώτερον, καὶ καθαρώτερον, τοῦ νυμφίου, βλέπεις ἅπερ βλέπουσι, Εὐπραξία ἀγγέλων τὰ τάγματα.

Ηδὴ τῷ Χριστῷ, ἐγγίζουσα τρανώτερον, καὶ καθαρώτερον, μέμνησο τῶν πίστει σου, μνημονεύοντων ἀειμακάριστε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν ἡμῖν αἰτουμένη, νοσημάτων, πάντων ἀπολύτρωσιν, καὶ Θεοῦ βασιλείας οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Σοὺ ὁ ὀμφαλός, ἁγνή κρατὴρ γέγονε τορευτός ἐμπλεως, οἱ ῥυθμοὶ δὲ ἄχραντε, μηρῶν σου θεῶν ὁρμίσκοις ὅμοιοι, ποδῶν σου διαθήματα ὠραιώθησαν· ὅλη κόρη, ὅλη πέφυκας, ὡς σελήνη λαμπρά καὶ ὡς ἥλιος.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ψυχῆς σου τὴν λαμπρότητα ἐκδηλοῦσα, τοῖς ἐν γῇ Εὐπραξία αἰμύνηστε φωτὶ τὸ σὸν, πρόσωπον ἐλάμπρυνεν ὁ Θεός, θαυματουργῶν ἐξαισία, θαύματα καὶ τέρατα φοδερά, τὰς νόσους θεραπεύων, καὶ δαίμονας ἐλαύνων, ταῖς ἰκασίαις σου πανθαύμαστε.

Τοῖς πόθῳ ἐκτελοῦσι χαρμονικῶς σοὺ τὴν μνήμην ὅσα τὴν ἀφ᾽ εἰς παρὰ

Θεοῦ, αἰτῆσαι πταισμάτων καὶ τῶν δεινῶν καὶ δυσχερῶν ἀπάλλαξον ὅπως εἰς λιμένα περιχαρῶς, σωτήριον ἐλθόντες· δοξάζωμεν ἀπαύστως, τὸν ἐπαξίως σὲ δοξάσαντα.

Ως μέγιστον τὸ κλέος Μήτηρ σεμνή, καὶ ἡ δόξα καὶ χάρις ἦν ἐλαδεις, παρὰ Θεοῦ, πᾶσαν ἐγκωμίων ὑπερνικᾷ, σύνθεσιν τε καὶ δύναμιν, λόγου τε ἐφουμνίου, ἀλλ' εὐμενῶς, τὸ εὐτελές μου τοῦτο δῶρον δέξαι, καὶ δός μοι ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὴν ἀντάμειψιν.

Θεοτοκίον.

Αγνή δεδοξασμένη Μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ περίσῳζε τῶν πειρασμῶν, ὅχλον διαλύουσα συμπαθῶς, ὡς γὰρ Θεὸν γεννήσασα, πάντα ὅσα θέλεις ἐπιτελεῖς, ἀνύεις ἀκωλύτως, καὶ δύνασαι Παρθένη· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αγάλλου τέρπου χόρευε, τῶν μοναζόντων σύστημα, τῆς Εὐπραξίας τὴν μνήμην, πανηγυρίζοντες πάντες. Ἰδοὺ γὰρ καταλείψασα, τὸν κόσμον τὸν ἐπὶ κλον, καὶ πρὸς μονὰς ἐλήλυθε, τὰς οὐρανίους καὶ χαίρει, ὑπὲρ ἡμῶν καὶ προσεύει.

Ἔτερον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὸν δρόμον διανύσασα, ἀπλανῶς Εὐπραξία, τῆς ἱερᾶς ἀσκήσεως πρὸς σκηνώματα θεῖα, κατέφθασας καὶ σὺν πᾶσι, τῶν ἁγίων τοῖς δήμοις, ἐνδοξῶς σὺ ἐσκήνωσας, καὶ τρυφῆς τῆς ἀληθινοῦ, ἐν μετοχῇ, γενομένη πάντως τῇ ἀνεκφράστῳ, ἀγάλλεσαι αἰοίδιμε, τῷ Θεῷ παρεστῶσα.

Ἔτερον τῆς Ἁγίας Ἀννης. Ὁμοιον.

Χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τὴν θεόκλητον Ἄνναν, τὴν Θεοτόκον αὐτὴν γὰρ, τὴν Παρθένον Μαρίαν, κυήσασα παρ' ἐλπίδα, ἀγχιστεύς κατὰ σάρκα,

Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν, ἀνεδείχθη τοῦ ταύτην, θεοπροπῶς, προσλαβόντος σήμερον ἐν ὑψίστοις, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Εἰς τοὺς αἰνους. Πᾶσα πνοή. Ἰστώμεν στίχ. 5'. καὶ φάλλομεν στίχ. προσόμοια τῆς Ἀγίας Ἀννης. γ'. ἤχος α'.
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων, τὸ ἀγαλλίαμα.

Μνήμην τελούντες αἰσίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς τὴν ἀληκτον δόξαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως ὑπερφῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου μητρός.

Πρὸς τὰς αὐλούς χορείας, καὶ τῶν δικαίων σκηνάς, ἔνθα ἀγγέλων τάξεις, ἔνθα δῆμος ἁγίων, χαρὰ ἐορταζόντων ἄγεται νῦν, τῶν δικαίων τὰ πνεύματα, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἀννης, οὓς εὐσεβῶς εὐφημοῦντες μακαρίσωμεν.

Μνήμην ἁγίαν τελούντες, τῶν προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέμπτων, δοξάζομεν ἀπαύστως, τὸν λυτρωτὴν, καὶ οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν μεταστήσαντα τούτους, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀγῆρω καὶ ἀνόλεθρον.

Τῆς Ὀσίας. ἤχος δ'. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεὶς τῆς βασιλείας.

Η τῶν Ἀγγέλων ποθήσασα τὸν βίον, ὅτε τὴν ἐνθάδον, τρυφὴν διέπτυσας, τῇ ἐγκρατεῖα σχολάζουσα, καὶ ἀγρυπνία, καὶ χαμευνία καὶ ταπεινότητι, τότε καθαρῶτατον, σκευὸς γενένησαι, Πνεύματος θεοῦ χαρίσμασι, περιφανέσι, κεκοσμημένῃ πρὸς τοῦτο πάνσοφε· ὅθεν τιμῶμεν, σοὺ τὴν κοίμησιν, καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦμέν σε, ἵκετεῦσαι τὸν κτίστην, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σήμερον χαίρει ἡ γῆ καὶ συγχο-

ρεύει, διδοῦσα τὸ βλάστημα, αὐτῆς εἰς χεῖρας Θεοῦ· ὡς θεῖον δῶρον καὶ μέγιστον, τὴν Εὐπραξίαν, τὴν ἐν ἀσκήσειν ἀναλάμψασαν, εὐφραίνεται ἀπῆσα, τῶν οὐρανῶν ἡ πληθὺς, ὡς δέξαμένη τὴν ἀσπίλον, καὶ θειοτάτην, καὶ ὅλην οὖσαν Θεοῦ κατοίκησιν· χαίρει δὲ μᾶλλον καὶ ἀγάλλεται, Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃς ἀνήγαγε ταύτην εἰς τὰ ἀδύτα βασίλεια.

Ανδρειοφρόνως τελέσασα ἀγῶνα, Εὐπραξία πάνσεμνε τὸν τῆς ἀσκήσεως, μονάζουσῶν κανὼν γέγονας, καὶ ἐκμαγείον, τῶν ὑπάρχον τὸ θαυμαστότατον, Χριστὸς σὲ ἐδέξκτο εἰς τὰ οὐράνια, τῆς Παραδείσου τερπνότητος, καὶ ἀκορέστως, ἐν ταῖς ἁγίαις λαμπρότησιν, εὐφραίνει Μήτηρ, τὸν τρισάγιον, ὕμνον ἄδουσα Θεῷ μετ' ἀγγέλων νῦν, ὃν αὐτοῖς συνδυσώπει, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. α'.

Πανηγύρεως ἡμέρα, τῆς Παρθένου καὶ Μητρός ἡμῶν Εὐπραξίας, συνευφρανθῶμεν ἐνθῶς ἀδελφοί, καὶ πνευματικῶς μελωδοῦντες, εὐφημήσωμεν αὐτήν. Χαίροις λέγοντες, παρθένων ἐγκαλλώπισμα, ἡ κατὰ Παῦλον σκύβαλα ἡγήσασμένη πάντα, καὶ τῷ Χριστῷ ὀλοφύχως ἀκολουθήσασα. Χαίροις ἡ τῶν καλῶν πράξεων ἐπώνυμος, ἡ εἰς μέγιστον καὶ αἰθέριον ὕψος ἀναβάσας τῶν ἀρετῶν. Χαίροις ἡ τὴν ψυχὴν ἁγνισθεῖσα θεοπροπῶς, καὶ πνευματικῆς πλησθεῖσα χάριτος, εἰς τὸ θεραπεύειν νοσήματα, καὶ δίδωκεν τὰ πνεύματα, ὡς ἔχουσα παρῆρσιαν πρὸς Θεόν, αἰτῆσαι δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος, τοῖς ἐκ ποθοῦ τελούσι τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ω μακαρία δυὰς, ὑμεῖς πάντων

γεννητόρων υπερήρθητε, ὅτι τὴν τῆς
κτίσεως πάσης ὑπερέχουσιν ἐδλαστή-
σατε· ὄντως μακάριος εἰ Ἰωακείμ,
τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας πατὴρ·
μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν
μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐδλάστησας,
μακάριοι οἱ μαστοὶ οὗς ἐθῆλασας, τὴν
γαλακτοτροφῆσας τὸν τρέφοντα

πᾶσαν πνοὴν ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμ-
μακάριστοι αἰτούμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κα-
νόνο τῆς ἁγίας Ἀννης ὡδὴ γ'. καὶ ἐκ τῆς
ῥασίας, ὡδὴ στ'.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ῥασίας.

Κοινωνικὸν τῆς ῥασίας.

Τ Ε Λ Ο Σ .

Β Ι Ο Σ

ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΕΥΠΡΑΞΙΑΣ.

Συγγραφεῖς παρὰ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ.

«Γυναικα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει· λέγει ὁ σοφὸς
Σολομών, τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἢ
τοιαύτη.» Ἐπειτα ἀπαριθμῶν τὰ κατορθώματα
αὐτῆς, ἐνεκα τῶν ὁποίων ὠνομάσθη ἀνδρεία, λέ-
γει, ὅτι αὐτὴ ἐπεξεργάζεται τὸ ἔριον καὶ τὸν λι-
νον, συνάγει ἀφθόνης πόρους ζωῆς καὶ πλοῦτον,
καταφυτεῖ ἀμπελῶνας ἐκ τῶν καρπῶν τῶν χει-
ρῶν τῆς, τοὺς βραχιόνάς τῆς ἐκτείνει εἰς τὸν
ἄτρακτον, καὶ καθίσταται ἐν ἐνὶ λόγῳ ἢ ἐλπίς
καὶ παρηγορία τοῦ ἀνδρός τῆς καὶ ἄλλα τινὰ καὶ
εὐτελῆ ἔργα ἐργάζεται, ἅτινά εἰσι πολὺ κατώτερα
τῶν πλεονεκτημάτων τῆς ὄντως γενναίας ψυχῆς.
Ἄν δὲ αἱ τοιαῦται γυναῖκες ἐθεωρήθησαν καὶ
ὠνομάσθησαν ὑπὸ τοῦ σοφοῦ Σολομώντος ἀν-
δρείαι, πολὺ δικαιότερον εἶναι· «ὡς ἀνομασθῶσιν
ἀνδρείαι αἱ κατὰ Θεὸν μεταβαλοῦσαι τὴν ἐαυτῶν
φύσιν εἰς ἀνδρικήν, καὶ ἀνδρικῶς κατὰ τῶν παθῶν
αὐτῶν παλαίεσαι· καὶ θριαμβεύσαι· διότι ἡ λέ-
ξις ἀνδρεία, ὡς ὥρισαν αὐτὴν οἱ περὶ ἀρετῶν φι-
λοσοφῆσαντες, σημαίνει τὴν ἀφοσίαν καὶ γενναί-
τητα, τὴν ὁποίαν δεῖκναι ὁ πάσχων πρὸς πᾶν

φοβερὸν καὶ ἐπίπονον. Καὶ φοβερὸν μὲν καὶ λίαν
φορικῶδες εἶναι ὁ κατὰ τῶν ἀσάρκων δαιμόνων
πόλεμος, λίαν δὲ ἐπίπονος εἶναι ἡ τῆξις καὶ τα-
πείνωσις τῆς σαρκὸς διὰ τῆς ἐγκρατείας καὶ πά-
σης ἄλλης σκληραγωγίας. Ὅσαι λοιπὸν γυναῖκες
ἀνέλαβον τοιοῦτον πόλεμον καὶ διὰ σωματικῆς
σκληραγωγίας κατέστειλαν τὰς σαρκικὰς ἐπανα-
στάσεις, καὶ εἰς οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ὑπεχώρησαν, πῶς
δὲν εἶναι εὐλογον νὰ ὀνομασθῶσιν ἀνδρείαι καὶ
νὰ ἐπαινῶνται καὶ θαυμάζωνται πλέον ἢ ἡ γυνὴ
ἐκείνη, ἣτις ἐκρίθη ὑπὸ τοῦ Σολομώντος ἀξία
νὰ ὀνομασθῇ ἀνδρεία; Ἐκ τούτων τῶν γυναικῶν
μία καὶ ἐπιστημοτάτη εἶναι ἡ τριστένδοξος Εὐπρά-
ξια, ἣτις εἶναι ἐνδόξου καταγωγῆς, πολὺ δὲ ἐν-
δοξωτέρα καὶ περιφανέστερα ὡς πρὸς τὴν κατὰ
Θεὸν πολιτείαν.

Πατρίς μὲν τῆς ἁγίας εἶναι ἡ βασιλὶς τῶν πό-
λεων (Κωνσταντινούπολις), (οἰκεῖον δὲ εἶναι εἰς
ἡμᾶς τὸ καλὸν τοῦτο καὶ οὐκ ἐπίσакτον), οἱ δὲ
γονεῖς Αὐτῆς ἦσαν συγκλητικοὶ καὶ πρῶτοι τῶν
γερουσιαστῶν. Τὸ δὲ γένος Αὐτῆς ἦτο συγγενὲς

πρὸς τὸ γένος τοῦ τότε βασιλέως. Ἐβασίλευε δὲ
τότε Θεοδοσίος ὁ ἐπονομασθεὶς μέγας, ὅστις σο-
φῶς ἐκυβέρνησε τὸ πῦρ αὐτοκρατορίας του.
Ἀντίγονος ὠνομάζετο ὁ περιφανὴς ἐκεῖνος
ἀνὴρ, τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος ὑπὸ τοῦ βασι-
λέως ὅχι τὸσφ διὰ τὴν συγγένειαν, ὅσφ διὰ τὴν
χρηστότητα τῶν ἠθῶν του καὶ τὴν δεξιότητα καὶ
ἐμπειρίαν αὐτοῦ περὶ τὰ πολιτικά. Τοῦτον αεί-
ποτε συνεβουλεύετο ὁ βασιλεὺς. Πλούσιος ὢν
σφόδρα, ἔλαβεν εἰς γυναῖκα Εὐπραξίαν, εὐγενή,
πλουσίαν καὶ τοῖς τρόποις χρηστήν. Ἀμφότεροι
δὲ μετεχειρίζοντο τὸν πλοῦτον αὐτῶν οὐχὶ πρὸς
ἀπόλαυσιν ματαίων ἡδονῶν, ἀλλὰ πρὸς βοήθειαν
τῶν ἐνδεῶν καὶ διατροφήν τῶν πεινῶντων, περι-
βολὴν τῶν γυμνῶν, καὶ ἐν γένει εἰπεῖν μετέδιδον
ἀφειδῶς τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸν Ἀπό-
στολον Παῦλον, ἔσπερον ἐπ' εὐλογίας καὶ ἐπ' εὐ-
λογίας ἐθέριζον· διότι ὁ πλοῦτος αὐτῶν, ἐκχυ-
νόμενος καθ' ὃν εἰρηται τρόπον, μᾶλλον ᾔψανε
καὶ ἐπληθύνετο διὰ τῆς ἀνωθεν ἐπιγορηγίας τοῦ
Θεοῦ, ἀφορῶντος εἰς τὴν θεοφιλή καὶ φιλελεῖμο-
νον αὐτῶν προαίρεσιν. Οὕτω θεαρέστως πολιτεύο-
μενοι ἡξιώθησαν θυγατρὶν, προξένου γενομένου
εἰς τοὺς γονεῖς ἀνεκφράστου χαρᾶς καὶ εὐφροσύ-
νης. Κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν τῶν γενεθλίων οἱ γο-
νεῖς πλείεστα ὅσας εὐεργετίας καὶ δωρεὰς ἐχορή-
γησαν εἰς τοὺς ἐν ἀνάγκαις εὐρισκομένους. Ὅτε
δὲ τὸ θυγάτριον κατηξιώθη τοῦ λουτροῦ τῆς
παλιγγενεσίας, ὠνομάσθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
Εὐπραξία, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ μιμηθῇ τοὺς
χρηστοὺς τρόπους καὶ χαρακτῆρας τῆς ὁμωνύ-
μου αὐτοῦ μητρὸς.

Καὶ τὸ μὲν θυγάτριον ἀντρέφετο καὶ ᾔψανε,
ὁ δὲ Ἀντίγονος εἰπέ ποτε πρὸς τὴν ἐαυτοῦ γυναῖ-
κα, ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ γάμου ἐπληρώθη ἤδη χάριτι
Θεοῦ, τοὔτεστιν ἡ παιδοποιεῖα· ἐφεξῆς λοιπὸν ἄς
συνῶμεν ἀπέχοντες καὶ καθαρεύοντες τῆς ἐκ τῆς
σαρκικῆς κοινωνίας ἡδονῆς, ἵνα ἀπολαύσωμεν τῆς
πνευματικῆς ἐκείνης ἡδονῆς, ἣτις οὐδέποτε παρ-
έρχεται. Ταῦτα ἀκούσασα ἡ καλὴ ἐκείνη γυνὴ,
ἀπήντησεν, ὅτι πρὸ πολλοῦ εἶχον κατὰ νοῦν τὸν σκο-
πὸν τοῦτον, καὶ ἐκ καρδίας ἐπεθύμουν καὶ τυχόμενη
ὑπὲρ τῆς ἐκπληρώσεως αὐτοῦ, ἀλλ' ἐδίσταζον νὰ
ἀνακοινώσω εἰς σὲ τὴν ἐπιθυμίαν μου ταύτην. Ἀ-
φοῦ ὁμως ὁ Θεὸς ἐνέπνευσε καὶ εἰς σὲ τὴν αὐτὴν
ἀγαθὴν ἐπιθυμίαν, ἄς σπεύσωμεν προθύμως νὰ ἐκ-
πληρώσωμεν αὐτὴν, συνοικοῦντες ἀδελφικῶς, πρὸς
δὲ καὶ δι' ὧν ἔχομεν χρημάτων ἄς φανώμεν πρόθυ-

μοι νὰ ἀνταλλάξωμεν τὴν ἐπουράνιον βασιλείαν.
Ἐπειδὴ δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν εἰς
τοὺς πένητας ἡνωμένην ἐλεημοσύνην θεωρεῖ γι-
νομένην εἰς ἐαυτὸν (διότι εἶπεν, ἀεφρόσον ἐποιή-
σατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου, ἐμοὶ ἐποιήσα-
τε) ἄς διανεμήσωμεν τὸν πλοῦτον μετ' ἐκείνου,
ὅστις ἔδωκεν αὐτὸν εἰς ἡμᾶς, ἵνα καὶ τῆς ἀτελευ-
τήτου αὐτοῦ βασιλείας συγκληρονόμοι γενώμεθα.
Καὶ ἡ μὲν γυνὴ ταῦτα εἶπεν, ὁ δὲ Ἀντίγονος με-
γάλως εὐχαριστήθεις διὰ ταῦτα, εὐχαρίστησε τὸν
Θεόν, διότι εὔρε τὴν σύζυγον αὐτοῦ σύμφωνον.
Τοιαύτας λοιπὸν συνθήκας ἔθεσαν μετὰξὺ τῶν
ἀμφότερων ὁμοφώνως. Ἐξηκολούθουν ἐπομένως
νὰ ἀπέχων τῆς πρὸς ἀλλήλους σαρκικῆς μίξεως,
καὶ νὰ μεταδίδωσι τὰ ἐαυτῶν ἀγαθὰ τοῖς δεομέ-
νοις. Διήγον δὲ τὸν ἐαυτῶν βίον ἐργαζόμενοι
ἐπ' αἶδος ἀρετῆς. Οὕτω δὲ ἐπὶ τῆς Ἀντίγο-
νος ἐν ἔτος καὶ εὐαρεστήσας εἰς Θεὸν πολλὰ
μᾶλλον ἢ πρότερον, μετέστη ἐκ τοῦ προσκαίρου
τούτου βίου εἰς τὰς αἰωνίους μονάς.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἀντίγονου ὁ βασιλεὺς
καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐλυπήθησαν σφόδρα, ἐνθυμού-
μενοι τὴν πίστιν καὶ χρηστότητα τῶν ἠθῶν ἐκεῖ-
νου, τὴν Εὐπραξίαν δὲ παρηγόρου, ἐπιθυμοῦντες,
ὅσον ἡδύνατον, νὰ μετριάσωσι τὴν λύπην αὐτῆς
ἐπὶ τῇ συμφορᾷ. Αὐτὴ δὲ προσπεσοῦσα εἰς τοὺς
πόδας τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης, θρηνη-
δῶς παρεκάλει, ἵνα προστατεύωσι τὴν θυγατέρα
αὐτῆς, ὥσθ' αὐτὴν πατὴρ δὲ μείνασιν. «Εἰς τὸν Θεόν,
εἶλεγε, πρῶτον παρατίθεμαι ταύτην, καὶ δεύτερον
εἰς ὑμᾶς· ἂν λοιπὸν ἐνθυμῇθε τὸν πατέρα αὐτῆς,
εὐεργετήσατε ταύτην.» Οἱ συγκλητικοὶ οὗτοι λό-
γοι ἀπέσπασαν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν βασιλέων
θερμὰ καὶ πολλὰ δάκρυα, μετὰ δὲ ταῦτα ὑπεχέ-
θησαν πᾶσαν δυνατὴν προστασίαν. Μετὰ παρέ-
λευσιν χρόνου τινός, ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος εὔρε
διὰ τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀντίγονου μνηστῆρά τινα,
οὐδὲν ἐνός τῶν ἐξοχωτάτων συγκλητικῶν, εὐγενή,
πλοῦστον, νεαρόν, περικαλλὲς τε καὶ χαριέστατον.
Ὁ νεανίσκος οὗτος ἐμνηστεύθη τὸ κοράσιον τῇ
πλήρει συγκαταβέσει τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Τοῦ δὲ
γάμου ἡ ἐκτέλεσις ἀνεβλήθη ἐνεκα τῆς ἀνηλικιό-
τος τῆς Εὐπραξίας, ἕξαετοῦς ἤδη οὗτης. Τὰ μὲν
λοιπὸν ἀφορῶντα τὴν μικρὰν Εὐπραξίαν οὕτως
ὡκονόμησεν ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς μητρὸς, ἥτις
θεαρέστως παιδαγωγοῦσα τὸ θυγάτριόν τῆς, με-
τήρηστο καὶ αὐτὴ πᾶσαν ἀρετὴν, καὶ μάλιστα τὴν
σωφροσύνην, φυλάττουσα ἀμειψομένη τὴν κοίτην

τοῦ κεκοιμημένου ἀνδρός της. Ἄλλ' εἰς ὅσα ἐκεῖ-
την κατέβαλεν μεγαλῆτεράν σπουδὴν καὶ προσο-
χὴν, εἰς ταῦτα καὶ ὁ πολυμήχανος δαίμων ἐμ-
χανῶτα δεινοτέρας ἐπιβουλὰς· ἐμβάλλει λοιπόν
ἔρωτα λυσώδη εἰς τινὰ τῶν προϋχόντων πρὸς
τὴν γυναῖκα· οὗτος, καλῶς γινώσκων ὅτι διὰ το-
σεμνὸν αὐτῆς ἦθος δὲν ἤδυνάτο πώποτε νὰ λάθῃ
αὐτὴν γυναῖκα, μετεχειρίσθη μεσίτιδα πρὸς ἐκ-
πλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας του τὴν βασιλίσσαν,
ἣτις καὶ ἀνεκοίνωσε τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Εὐπρα-
ξίαν, ἐπεινούσα τὸν νυμφίον, καὶ παρακινούσα
αὐτὴν νὰ συναίνεσθαι εἰς τὸν γάμον· ἀλλ' ὡς ἐφαί-
νετο ἐλάλει πρὸς κωρὸν, οἱ δὲ λόγοι αὐτῆς οὐ-
δέλως εἰσῆρχοντο εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ σώφρονος
ἐκείνου γυναικός. Ἐπειδὴ δὲ διενόηλειτο πολλά-
κις, βαρέως ποτὲ στενάξασα καὶ τοὺς ὀφθαλμούς
της δακρῶν πληρώσασα, ἀνεφώνησε, «ἄς μὴ
σὺμβῃ ποτὲ εἰς ἐμὲ, καθαρῶτατε νυμφίε μου Χρι-
στὲ βασιλεῦ, νὰ ἀβλήσω τὰς πρὸς τὸν ἄγνόν σύ-
ζυγόν μου συνθήκας, καὶ νὰ ἐπιτρέψω εἰς ἄλλον
νυμφίον νὰ μολύνῃ τὴν κοίτην ἐκείνου.» Ταῦτα
πάντα τὰ γενόμενα μαθὼν ὁ αὐτοκρατορὶς καὶ λυ-
πηθεὶς σφοδρὰ ἐπέπληξε τὴν βασιλίσσαν, διότι
ἐπεχείρισε νὰ πείσῃ γυναῖκα σεμνὴν καὶ τὴν παρ-
θεναίαν ἀσπασμένην νὰ εἰσέλθῃ εἰς δευτέρον γά-
μον. Πληροφορηθεὶσα δὲ ἡ σώφρων ἐκείνη γυνὴ,
ὅτι δι' αὐτὴν ὁ βασιλεὺς ἦτο δυσχερὲς τῆς ἐπι-
κατὰ τῆς βασιλίσσης ἐθλίβη μεγάλως, καὶ σκε-
ψαμένη ἀπεφάσισε ν' ἀπέλθῃ ἐκ Κωνσταντινου-
πόλεως καὶ νὰ μεταβῇ εἰς Αἴγυπτον πρὸς ἐπί-
σκειψιν τοῦ ἐν αὐτῇ κτήματός της. Ἀφίγειται εἰς
Αἴγυπτον μετὰ τῆς θυγατρὸς της διέτριβεν αὐ-
τόθι ἐπιμελῶς φροντίζουσα περὶ τῶν ἐνδεών, καὶ
τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου διήρπεν ἐνὸς τῶν θείων
Ναῶν καὶ τῶν Μοναστηρίων, ἐπιχορηγοῦσα εἰς
τούς μοναστάς τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα. Μαθού-
σα δ' ὅτι ἐν Θηβαῖδι ὑφίσταται ἀσκήτηριον πολ-
λῶν μοναζουσῶν, (διότι ἐν αὐτῷ ὑπῆρχον περὶ
τὰς ἑκατὸν τριάκοντα,) ἐπεθύμησε νὰ ἐλθῇ καὶ
πρὸς ἐκείνας, καὶ καὶ ἦν εἶχε συνῆθειαν μετα-
ξὺ αὐταῖς τὰ χρεώδη. Ἀπέρχεται λοιπόν ἐκεῖ-
σε μετὰ τῆς θυγατρὸς καὶ πολλῶν θεραπόντων,
Ὁ βίος, δὲ διήρπεν αἱ ἀσκήτρια τοῦ τόπου ἐκεῖ-
νου, ἦτο θαυμαστός, διότι καὶ ἐγκρίταται μετῆρ-
γοντο αὐστηρίαν καὶ πολλὰ ἐσκλητραγώγουν τὰ
ἑαυτῶν σώματα, ἀπέχουσαι παντελῶς τοῦ εὖ-
φραίνοντος τὴν καρδίαν οἴνου, ὡσαύτως καὶ ἐλαίου
καὶ ἡδονοῦντες τὸν φάρυγγα, διὰ μένου ἄρτου

τροφόμεναι καὶ ἀκροδρῶν τινῶν· ἂν δέ ποτε
ἐφίστατο ἀνάγκη νὰ μεταλάβωσι τροφῆς ἀνα-
παυτικωτέρας τῆς συνήθους, ἡ τροφή αὐτῆς ἦσαν
τὰ λάχανα καὶ τὰ ὀσπρία ἀνευ ἐλαίου· στρωμαὶ
δὲ αὐτῶν ἦσαν ψιθίον καὶ τριῶν πήχων ῥάκος,
τὰ δὲ ἐνδύματα αὐτῶν ἦσαν τρίχινα, τὰ ὅποια
καὶ ἐσκέπαζον καὶ ἐσκλητραγώγουν τὰ σώματά
των. Ἐνῆστευον δὲ πᾶσαι διαφόρως· αἱ μὲν ἔρω-
γον τὴν ἐσπέραν ἐκάστης ἡμέρας, ἄλλαι δὲ ἡμέ-
ραν παρ' ἡμέραν, ἑτεραι δὲ μετὰ δύο ἡμέρας καὶ
τινες μετὰ περισσοτέρας. Ὁσάκις δὲ ἠθλόνουν,
δὲν ἔκαμον χρῆσιν φαρμάκων, ἀλλὰ παιδεῖαν
νομίζουσαι τὴν ἀσθενεῖαν εὐχεσθούσας εἰς τὰς
ἀσθενείας κατὰ τὸν μέγαν Ἀπόστολον, καὶ ὑπε-
δέχοντο τοὺς πειρασμούς ὡς πατρικὴν τιμωρίαν,
καὶ τότε ἐθεβαινόντο· οἱ δὲν ἦσαν νόθοι, ἀλλὰ
γνήτριοι θεράπαινοι τοῦ Θεοῦ. Οὐδέποτε ἐξήρχοντο
τῆς θύρας τῆς Μονῆς. Τοιοῦτον λοιπόν βίον διά-
γουσαι, εὐχεσθούσιν εἰς τὸν Θεόν, ὅστις καὶ διὰ
τοῦτο πολλὰ σημεῖα δι' αὐτὸν ἐποίει.

Ἐλθοῦσα λοιπόν αὐτοῦσε μετὰ τῆς θυγατρὸς
της ἡ Εὐπραξία καὶ ἐκ τοῦ πλείονος γνωρίσασα
ταύτας, υπερβαύμασε τὴν πολιτείαν αὐτῶν, καὶ
ἐφεξῆς συνεχῶς ἐπεσκέπτετο τὴν Μονήν, προσ-
φέρουσα κηρία καὶ ἀρώματα. Καί ποτε παρεκά-
λεσε τὴν προεσταμένην, ἵνα δεχθῇ ἐτησίον τινα
πρόσδοκον χρυσοῦ πρὸς προμήθειαν τῶν ἀναγ-
καίων, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μνημονεύω-
σιν αὐτῆς, τῆς θυγατρὸς καὶ τοῦ κεκοιμημένου
ἀνδρός της ἐπὶ τῶν προσευχῶν των. Ἄλλ' αὕτη
ἀπεποιήθη τὴν προσφορὰν, εἰποῦσα ὅτι οὐδεμίαν
ἔχουσι ἀνάγκην χρημάτων. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ἡ Εὐ-
πραξία βαλὼν ἐθλίβη διὰ τὴν ἀποποιήσιν ταύ-
την, ἡ προστάτρια πρὸς ἀνακούφισιν τῆς θλίψεως
ἐκείνης «ἔλαιον, εἶπε, δίδε εἰς ἡμᾶς πρὸς φωτα-
σίαν τοῦ προσευκτηρίου οἴκου καὶ ἀρώματα πρὸς
θυμίαςιν, καὶ ταῦτα ἔσονται εἰς ὁσμὴν εὐωδίας,
εἰς θυσίαν δεκτὴν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.» αὕτη δὲ
προθύμως ἐχορήγησε ταῦτα.

Συχνότερον δὲ ἐπισκεπτομένης τὸ σεμνεῖον
τοῦτο τῆς Εὐπραξίας καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς,
λέγει ποτὲ εἰς τὴν κόρην ἡ προστάτρια, «ἀγαπᾶς
τέκνον τὴν Μονὴν καὶ τὰς ἀδελφάς; καὶ θέλεις
νὰ μένης μεθ' ἡμῶν;» Ἡ δὲ ἀπεκρίνατο, «καὶ ἀγα-
πῶ καὶ θέλω νὰ μένω μεθ' ὑμῶν, ἂν καὶ ἡ μήτηρ
μου συναίνεσθαι εἰς τοῦτο.» Ἡ δὲ Ἠγουμένη, ἐπὶ
μαλὸν χαριεντιζομένη λέγει, «τίνα μάλλον ἀγα-
πᾶς, ἡμᾶς ἡ τὸν μοναστήρα σου;» Καὶ ἡ κόρη ἀπήν-
τησεν, «οὔτε ἐγὼ εἶδον ἐκεῖνον, οὔτε ἐκεῖνος ἐμέ·
πῶς λοιπόν δύναμαι νὰ ἀγαπήσω, ὃν οὐδέποτε
εἶδον; Ὑμᾶς ὁμοῦς, ἐπειδὴ εἶδον καὶ βλέπω, καὶ
ἀγαπῶ ἐπομένως.» Ταῦτα ἀκούσασα ἡ μήτηρ,
ἐλακρυρρῶν ὑπὸ χαρὰς διὰ τὴν σύνεσιν καὶ τὰς
ἀποκρίσεις τῆς θυγατρὸς της, ἀνωτέρας οὐσας
τῆς ἐπταετοῦς ἡλικίας της. Περὶ δὲ τὴν ἐσπέραν
λέγει ἡ μήτηρ πρὸς αὐτὴν, «ἄς ἐπανέλθωμεν τέ-
κνον εἰς τὸν οἶκον ἡμῶν» σὺ ἀπελθε, μήτηρ μου,
ἐγὼ ὁμοῦς θὰ μένω ἐνταῦθα· ἡ δὲ προστάτρια λέ-
γει πρὸς αὐτὴν, ὑπάγε μετὰ τῆς μητρὸς σου, κυ-
ρία μου· διότι δὲν σοὶ εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ
σὺζῃς μεθ' ἡμῶν, πρὶν ἢ συνταχῇς μετὰ τοῦ
Χριστοῦ. Ἡ δὲ κόρη ἀπήντησε, παραυτίκα συν-
τάσσομαι καὶ δὲν συναπέρχομαι μετὰ τῆς μη-
τρὸς μου· καὶ ἡ προστάτρια ἀνταπήτησεν «ἀπελ-
θε τέκνον μετὰ τῆς μητρὸς σου, διότι ἐνταῦθα
οὔτε στρωμνὴν ἔχεις, ἀλλ' οὔτε νὰ ἀναπαυθῇς
δύνασαι.» ἡ δὲ κόρη προσέθεσε μεθ' ὑμῶν θὰ ὑπνώ-
σω καὶ ἐγὼ ὡς ὑμεῖς.» Ἐπειδὴ δὲ οὐδὲλως ἐπέι-
θετο νὰ ἀναχωρήσῃ μεθ' ὅλας τὰς παραίνεσεις τῆς
μητρὸς, θέλουσα ἡ Ἠγουμένη νὰ ἐκφοβίσῃ αὐ-
τήν, εἶπεν, ἂν θελήσῃς νὰ μέινῃς ἐνταῦθα, ὑπο-
χρεοῦσαι νὰ μάθῃς γράμματα καὶ νὰ νηστεύῃς
μέχρις ἐσπέρας. Αὕτη δὲ οὐδαμῶς δειλιάσασα
προθύμως ὑπεσχεθῆναι νὰ ἐκπληρώτῃ πάντα τὰ κα-
θήκοντα, τὰ ὅποια ἐξεπλήρουν καὶ αἱ λοιπαὶ ἀδελ-
φαί. Ἀφοῦ λοιπόν εἶδεν ἡ μήτηρ τὴν ἀκλόνητον
αὐτῆς πισποίησιν, λαβοῦσα τὴν χεῖρα αὐτῆς καὶ
παρουσιάσασα αὐτὴν ἐμπροσθεν τῆς εἰκόνης τοῦ
Χριστοῦ, ὑψώσασα τὰς χεῖράς της εἰς τὸν οὐρα-
νόν, προσήνυχε μετὰ δακρῶν ὡς ἐξῆς: Μονο-
γενεὲς Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ὁ γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου,
ὁ νυμφίος τῶν ἀγνῶν καὶ καθαρῶν ψυχῶν, ὁ
προστάτης τῶν ὁρφανῶν, προστάτευσον ταύτην,
ἣτις σὲ ἐπόθησε, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν, ἣτις προσ-
φέρεται πρὸς σὲ ἐκούσιον ἀφιέρωμα, δῶρον τιμιώ-
τερον λίθων πολυτελῶν, καὶ διαφύλαξον αὐτὴν
καθαράν καὶ ἁμωμον νύμφην διὰ σὲ τὸν καθαρῶ-
ν νυμφίον, τετρωμένην ὑπὸ τῆς πρὸς σὲ ἀγά-
πης καὶ δραμεύσαν εἰς ὁσμὴν μύρου σου.» Ταῦτα
προσευχηθεῖσα πρὸς τὸν Κύριον, ἐστράφη πρὸς
τὴν θυγατέρα της καὶ λέγει πρὸς αὐτήν· ὁ Θεὸς
τέκνον εἶπε νὰ σὲ στηρίξῃ εἰς τὸν φόβον σου, τὸν
ὅποιον ὁ θεοπάτωρ Δαβὶδ ὠνόμασεν ἀρχὴν τῆς
σοφίας, διότι οὗτος εἰς τοὺς ἡδὴ ἀρχομένους νο-
ζῶσι κατὰ Θεὸν εἶναι βίσις καὶ θεμέλιον, διότι
ὅπου φόβος Θεοῦ, ἐκεῖ καὶ τήρησις τῶν ἐντολῶν

του, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπακολουθεῖ ἡ καθαρις τοῦ
σώματος καὶ τῆς ψυχῆς, αὕτη δὲ ἡ καθαρις συν-
επιφέρει τὸν ἀνωθεν φωτισμὸν καὶ τὴν ἑλλαμψίν,
αὕτη δὲ ἡ ἑλλαμψὶς θὰ πληρώσῃ τέλος τὸν ἀκό-
ρεστον πόθον σου. Μετὰ τοὺς λόγους τούτους,
παρέδωκε τὴν θυγατέρα της εἰς τὴν Ἠγουμένην,
δακρύουσα, στεναλίζουσα καὶ τοσοῦτον συγκινη-
μένη, ὥστε καὶ τὰς ἄλλας μοναχὰς ἐκίνησεν εἰς
δάκρυα, μετὰ δὲ ταῦτα ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Μο-
νῆς. Ἡ δὲ προεσταμένη μετ' ὀλίγον εἰσελθοῦσα
εἰς τὸν ναὸν καὶ ποιήσασα εὐχὴν ἐξέβυσσε τὴν Εὐ-
πραξίαν καὶ ἐνέδυσεν αὐτὴν τριβάνιον. Μετὰ δὲ
τινας ἡμέρας ἐλθοῦσα ἡ μήτηρ εἰς τὴν Μονὴν καὶ
ἰδοῦσα τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα ἐνδοδεμένην τὸ μο-
ναχικὸν σχῆμα, ἠρώτησεν ἂν ἀρέσκει εἰς αὐτὴν τὸ
σχῆμα τοῦτο· αὕτη δὲ ἀπεκρίνατο ὅτι καὶ ὑπερ-
ἀρέσκει μοι, διότι ὡς ἐδιδάχθην εἶναι ἀρραδῶν
τοῦ μυστικοῦ γάμου, οὗτινος ἄξιός ὁ νυμφίος Χρι-
στὸς τὰς γυναικῶς ἀγαπῶσας αὐτόν. Ταῦτα ἡ μή-
τηρ ἀκούσασα, ἐπευχῆθη εἰς αὐτὴν τὴν ἀπαλαυν-
τοῦ νυμφῶνος ἐκείνου καὶ ἀπασσάμενη τὰς ἐν τῇ
Μονῇ ἀσκουμένας ἀδελφάς, ἀνεχώρησε. Περιερ-
χομένη δὲ τῆς Θηβαίδος τὰ ἀσκήτηρια, ἐχορήγει
εἰς τοὺς ἐν αὐτοῖς πατὴρ ὅσα εἶχον ἀνάγκην. Διὰ
τὰς ἐλεημοσύνας ταύτας ἐφθιμίζετο πανταχοῦ.
Μετ' ὀλίγου δὲ χρόνου παρελθούσιν ἡ προεσταμένη
τῆς Μονῆς εἶπε πρὸς τὴν Εὐπραξίαν ἔλθοῦσαν
πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς θυγατρὸς της, ἐρήματα θὰ
εἶπω πρὸς σὲ, ἅτινα ἂς μὴ σε θορυβήσουν ποσῶς
ἰδοῦ ἐγὼ κατὰ τὸν προφητὴν Ἠσαΐαν, παραγ-
γέλλω σοι νὰ τακτοποιήσῃς τὰ κατὰ τὸν οἶκόν
σου, διότι μέλλεις μετ' ὀλίγον νὰ ἀποθάνῃς, ὡς
εἰς ἐμὲ τὴν ἀμαρτωλὴν ἐφανέρωσεν ὁ Θεὸς κατ'
ὄναρ καὶ θὰ μεταβῇς εἰς τὰς σκηνάς, εἰς ἃς μετέ-
βη καὶ ὁ σύζυγός σας Ἀντίγονος, ὅστις εἶναι
ἡξιωμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ μεγάλῃς παρρησίας καὶ
δόξης. Ταῦτα ἀκούσασα ἡ Εὐπραξία, καλέσασα
τὴν θυγατέρα της, εἶπε, «τέκνον ὡς μοι ἀνήγγειλεν ἡ
διδάσκαλός σου, ἐγγίξει τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου,
σὺ δὲ μένεις κληρονόμος τῆς περιουσίας τοῦ πα-
τρός σου καὶ ἐμοῦ. Ταῦτην τὴν παραίνεσιν σοὶ
δίδω τελευταίον, μεταχειρίσθην δηλαδὴ τὴν κλη-
ρονομίαν σου κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, καὶ
αἰκονόμησον φρονίμως, ἵνα καὶ ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ
σου εὐρωμεν ἁμιοῦθην τινα παρὰ τῷ ἀδικάστῳ
Κριτῇ, καὶ σὺ δὲ οὐχὶ μικράν. Μὴ ἀθετήσῃς τὴν
ὁποίαν ἐδωκας ὑπάσχεσθαι τοῦ νὰ εὐαρεστήσῃς εἰς
τὸν Θεόν, εἰς δὲ ἀνετέλῃς. Τὴν Ἠγουμένην θεώ-

ρει ὡς ἄλλην μητέρα σου, ὑπάκουε εἰς τὰς ἐντολάς αὐτῆς καθ' ὅλα, πρὸς τὰς ἀδελφάς προσφύρου μετριοφρόνως, καὶ διακονῶν αὐτάς μετ' ὀλῆς τῆς προθυμίας, μὴ ὑπερφρανεύου διὰ τὴν εὐγένειάν σου καὶ τὴν βασιλικὴν σου καταγωγὴν, διότι πάντων ἀνθρώπων εἰς εἶναι ὁ Δημιουργὸς καὶ Πλάστης τῆς φύσεως, καὶ πάντων ὁ Κύριος δὲν θεωρεῖ ἀνάξιον ἑαυτοῦ νὰ ὀνομάζεται Πατήρ· ἂν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἔχωμεν κοινὸν Πατέρα τὸν Θεόν, πῶς τοιμὰ τίς νὰ ὀνομάζῃ τὸν μὲν εὐγενῆ, τὸν δὲ ἀγενῆ; Εἰς τὰς προσευχάς σου μνημόνευε τοῦ πατρὸς σου καὶ ἐμοῦ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Ταύτας τὰς συμβουλὰς δώσα· ἡ μήτηρ εἰς τὴν θυγατέρα τῆς, ὀργήνουν πικρῶς τὸν ἀπογορισμὸν αὐτῆς, μετ' ὀλίγον ἐξέπνευσε, καὶ οὕτω μετέβη ἐκ τῆς κοιλάδος ταύτης τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τὰ ἀγαπητὰ τοῦ Κυρίου σκηνώματα καὶ εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ, ἃς ἐπεπόθει ὡς ἑλαρος διψῶσα. Ἡ δὲ θυγατὴρ ἄπασαν τὴν ἐν Αἰγύπτῳ περιουσίαν αὐτῆς διανεμάσατο εἰς τοὺς πτωχοὺς, ἐπεμελείτο τῆς ἀσκήσεως,

Μαθὼν ὁ αὐτοκράτωρ τὸν θάνατον τῆς γυναικὸς τοῦ Ἀντιγόνοιο, ἐλυπήθη μεγάλως, ὁ δὲ μνηστὴρ τῆς θυγατρὸς παρεκάλεσε τὸν βασιλέα νὰ μεταφέρῃ ἐξ Αἰγύπτου τὴν μνηστῆρ αὐτοῦ, ἵνα τὴν συζευχθῇ. Πεισθεὶς ὁ βασιλεὺς εἰς τὰς παρακλήσεις τοῦ μνηστῆρος, γράφει πρὸς τὴν Εὐπράξιαν διὰ ταχυδρόμου, ἵνα ἐπιστρέψῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς τὴν τέλειαν τῶν γάμων αὐτῆς. Αὐτὴ δὲ λαβοῦσα τὴν ἐπιστολὴν τοῦ βασιλέως ἀνταπέστειλεν αὐτῷ λέγουσα, ὅτι ἐγὼ ἤδη ἐμνηστεύθην τὸν Χριστόν, ἐκλεξαμένη αὐτὸν ὡς νυμφίον· ἐπομένως δὲν δύναμαι νὰ ἐγκαταλίπω αὐτὸν καὶ νὰ προτιμῶμαι ἄντ' αὐτοῦ ἄλλον παρερχόμενον μετ' ὀλίγον· ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἐνομὸς βασιλεία σου δύναται ποτε νὰ ἐπιτρέψῃ τὸ ἀνόμιμον τοῦτο· ἀντὶ τοῦ ἐν ἐκείνῃ βασιλείᾳ σου εὐαρεσθήταί νὰ ἀποδῶ τῇ χάριτι τινὰ εἰς τοὺς γονεῖς μου, παρακαλῶ ταύτην νὰ ἀπονείμῃ εἰς ἐκείνους, τοῦτέστι νὰ διανεμῇ εἰς τοὺς πτωχοὺς τὴν αὐτοῦ περιουσίαν ἐκείνων. Τοῦτο ποίω, εἰς ἐκείνους μὲν θὰ φανῇ εὐγνώμων διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις ἃς εἰδείξαν πρὸς σὲ, ἐμὲ δὲ θὰ ἀπαλλοτρίωσιν φροντίζων πολλῶν, παρέων μοι τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ ἀσκῶμαι ἀθλοῦς καὶ ἀπερισπάτως, σαυτὸν δὲ θὰ καταστήσῃς ἄξιον πολλοῦ μισθοῦ παρὰ τῷ Θεῷ.

Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν σφραγίσασα ἡ Εὐπράξια ἐπέδωκε τῷ ταχυδρόμῳ· ὅτε δὲ ἔλαβε ταύτην

ὁ βασιλεὺς ἐθαύμασε τὴν κόρην καὶ ἐξεπλήρωσε τὴν παράκλησιν αὐτῆς· καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ὥκο· νομήθησαν. Ἡ δὲ Εὐπράξια ἀποθέσασα πᾶσαν περὶ τοῦτου φροντίδα, ἐπεδόθη ὁλοφύχως εἰς τὴν ἀσκήσιν, τὸν νοῦν τῆς ἀείποτε ἔχουσα εἰς τὰ οὐράνια καὶ προσοῶσα τὸν Κύριον ἐκ δεξιῶν τῆς διὰ παντός ἵνα μὴ σαλευθῇ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διὰ παντός ἔχουσα πρὸς τὸν Κύριον, ἵνα αὐτὸς ἐκσπάσῃ ἐκ παγίδος τοὺς πόδας τῆς, καὶ ἀναβάσῃ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς διατιθεμένη καὶ ἐκ θυμῶς εἰς δύναμιν πορευομένη καὶ ἐπιτείνουσα ὁσμῆραί τὴν ἀσκήσιν καὶ ἀναβαίνουσα ὡς διὰ βαθμίδων εἰς τὴν τελειότητα· διότι μέχρι τινὸς μετελάμβανε τροφῆς καθ' ἑσπέραν, βραδύτερον δὲ ἡμέραν παρ' ἡμέραν, καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ δύο ἡμέρας, ὕστερον δὲ μετὰ τρεῖς, καὶ πάλιν μετὰ τέσσαρας· ἡ δὲ τροφὴ αὐτῆς ἦτον ἄρτος μόνον καὶ ὕδωρ. Ἀλλ' ἄρα γε διὰ τοσαύτης νηστείας ταλαιπωροῦσα τὸ σῶμα, ἀπέειχε τῆς διακονίας ἣ διηκόνει μὲν, ὀκνηρότερον δέ; ἢ ἔειχεν ἀνάγκην ἄλλω τινὸς προστάσσοντος αὐτὴν νὰ ὑπηρετῇ; ἢ τίς ἄλλος προθυμότερον ἀπὸ αὐτῆς ἐτακτοποιεῖ τοὺς κοιτῶνας τῶν ἀδελφῶν, ἢ διευθετεῖ τὰς στρωμνάς ἐκάστης πρὸς ἀνάπαυσιν τῆς δὲ πρὸ ἐκείνης μετέφερε ποτε ὕδωρ πρὸς χρεῖαν τῶν ἀδελφῶν; ἢ τίς ἐν τῷ ἀρτοποιεῖν ἢ μαγειρεῖν ὑπηρετεῖ ταχύτερον ἐκείνης; Οὕτω δὲ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας κοπιᾶν, παρημέλει ἄρα τὸν συνῆθη κανόνα τῆς; ἀπῆρχετο εἰς τὸν Ναὸν πρὸ τῶν ἐκείσε συναθροισμένων ἀδελφῶν. Ὑπὸν δὲ τῶν ἁλλων ἀδελφῶν ἐξερχομένη τοῦ Ναοῦ, εὐθὺς ἐδίδετο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀδελφῶν. Ἐκκρατούσης δὲ ἐν τῷ ἀσκητηρίῳ συνήθειας, καθ' ἣν ὁσάκις συνέβαινε τις ἐκ τῶν ἀδελφῶν νὰ ἴδῃ τινὰ φαντασίαν, ἀπήγγελλε τὴν φαντασίαν εἰς τὴν προεστῶσαν, αὐτὴ δὲ διέτασσε νὰ τεθῶσι λίθοι ὑπὸ τὴν στρωμνὴν αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῆς στρωμνῆς νὰ ἐπιρριφθῇ τέσσαρ, καὶ ἡ φαντασία νὰ κοιμᾶται ἐπὶ τοιαύτης στρωμνῆς ἐπὶ δέκα νύκτας, ἢ ὑπηρεσία αὐτὴ ἀνετέθη εἰς τὴν Εὐπράξιαν. Ἡ δὲ, προχωρησάσης τῆς ἡλικίας τῆς, ἤρχισε νὰ ἐνοχλῇται ἀπὸ σαρκικῶν λογισμῶν, καὶ ποτε φαντασία τις ἐμπαλῆς συνέβη εἰς αὐτήν, ἥς ἕνεκα ἔθεσεν ὑπὸ τὴν στρωμνὴν αὐτῆς λίθους καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐπέχυσε σποδόν. Ταύτην δὲ ἰδοῦσα ἡ ἡγουμένη ἐνόησε τὸν σαρκικὸν αὐτῆς πόλεμον καὶ προσκαλέσασα αὐτὴν εἶπε «οἶα τί Εὐπράξια δὲν μοὶ ἀνήγγειλας τὴν ἐπανάστασιν τῆς

σαρκὸς σου;» Αὐτὴ δὲ πεσοῦσα εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς ἐκσπύον, εἶπε, νὰ φανερώσω εἰς σὲ τὸ πάθος μου, δέσποιναν· ἀλλὰ μὴ ἐντρέπου τέκνον μου, ἐπρόσθεσε ἡ ἡγουμένη· διότι τὸ πάθος τοῦτο εἶναι φυσικόν, καὶ ἂν ἡμεῖς δὲν δώσωμεν ἀφορμὴν τινα εἰς ἐπανάστασιν τῆς σαρκὸς, εἰμεθα ὅλως ἀνεύθυντοι· ὀρεθίζομεν ὅμως νὰ ταπεινώσωμεν τὸ σῶμα, ἵνα καθαρῶμεν τῶν φυσικῶν τούτων παθῶν· πρὸς τοῦτο δὲ συντελεῖ ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ σκληραγωγία· δι' ἀμφοτέρων τούτων καὶ μόνον τῶν μέσων δυνάμεθα νὰ κατευνάσωμεν τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, καὶ νὰ σθένωμεν τὴν πύρρυν τῆς σαρκὸς· μὴ φοβοῦ λοιπὸν, ἀλλ' ἀνδρίζου καὶ γενναίως ἀντίστηθι πρὸς τὰς σαρκικὰς ἐπανάστασεις· διότι, ἂν καὶ πολέμοις ἡδύοις ὑπὸ τῆς σαρκὸς, οὐχ' ἤττον ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς τὸν λόγον, διὰ τοῦ ὁποίου δυνάμεθα νὰ νικήσωμεν καὶ δουλώσωμεν τὰ πάθη τοιοῦτοτρόπως θὰ κριθώμεν ἄξιοι καὶ τῶν ἀνεκαλλήτων ἐκείνων βραβείων· ὥστε παρασκευάζου πρὸς τοὺς ἀγῶνας, διότι οὐδεὶς ποτὲ κοιμώμενος νικᾷ. Μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ Εὐπράξια ἀπῆλθε πλήρως ἐντροπῆς καὶ κατανύξεως, καὶ ἔτοιμος ἦδη οὖσα πρὸς σφοδρότερους ἀγῶνας. Μετὰ τινὰς δὲ πάλιν ἡμέρας συνέβη νὰ ἴδῃ καθ' ὕπνον φαντασίαν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐντρέπετο νὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὴν προϊσταμένην τὸ συμβῆναι εἰς αὐτήν, ἐξωμολογήθη αὐτὴ εἰς τινα τῶν ἀδελφῶν Ἰουλίαν τὸ ὄνομα, αὐτὴ δὲ προέτρεψεν αὐτὴν νὰ τὸ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν διδασκαλὸν ἀνευρυθιάστως· διότι καὶ ἐκείνη ὅτε ἦτο νεωτέρα πολλάκις περιέπιπτεν εἰς ὁμοία πάθη. Ἐκ τῶν λόγων τούτων ἡ νεανὶς ἐνθαρρυνθεῖσα προσέρχεται εἰς τὴν προεστῶσαν καὶ φανερώνει τὸν πόλεμον τῆς σαρκὸς τῆς· αὐτὴ δὲ ἐμὴ φόβου τέκνον εἶπεν, ἀλλ' ἄγωνίζου· διότι ταῦτα εἶναι τοῦ πονηροῦ προσβολαὶ καὶ ἀκροβολισμοὶ τινες. Ἄν δὲ φανῇς γενναία κατὰ τοῦτο, θὰ καταβληθῇ καὶ ὁ φόγος ὁ ἐχθρὸς· πέπειτα ἡρώτησεν αὐτὴν μετὰ τέσσαρας ἡμέρας τρώγει· αὐτὴ δὲ ἀπήντησε μετὰ τέσσαρας· ἡ δὲ διδασκαλὸς προσέταξεν αὐτὴν νὰ τρώγῃ μετὰ πάντες, καὶ ἡ Εὐπράξια προθύμως ἀπεδέχθη τὴν προσταγὴν. Θέλουσα ἡ προεστῶσα νὰ ταπεινώσῃ ἐτι μᾶλλον τὴν νεανίδα, διέταξε αὐτὴν νὰ μεταφέρῃ τοὺς ἐν τῇ Μονῇ κειμένους λίθους ἀλλաχού· αὐτὴ δὲ παρעυθὺς λαμβάνουσα ἐπ' ὧν ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν μετέφερεν αὐτοὺς ὅπου ἤθελε προσταχθῇ, διότι οὐ μόνον κατὰ τὴν ψυχὴν ἠνδρείετο, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν σωμα-

τικὴν δύναμιν· ἥδη δὲ μετὰ τὴν μεταφορὰν τῶν λίθων ἡ ἡγουμένη λέγει εἰς τὴν Εὐπράξιαν· οἱ λίθοι δὲν ἐτέθησαν εἰς τόπον καλόν· λάβε λοιπὸν αὐτοὺς καὶ μετέφερε εἰς ἄλλο μέρος· αὐτὴ δὲ κατὰ τὴν προσταγὴν μετέφερε πάλιν τοὺς λίθους μὴ βοηθουμένη ὑπ' οὐδεμιᾶς τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν, ἀν καὶ οἱ λίθοι ἦσαν μεγάλοι, καὶ πολὺ ὑπερτεροὶ γυναικείας δυνάμεως· ἀλλ' ἡ Εὐπράξια ἦτο γενναϊότερα τῶν συμμαχοστῶν αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν καρτερίαν καὶ κατὰ τὴν δύναμιν, τοῦτο δὲ ἕνεκα προσετάσσετο νὰ ἐκτελῇ ἐργασίαν ἐπ' ἐργασίας, πρὸς ταλαιπωρίαν τῆς σαρκὸς αὐτῆς. Αὐτὴ δὲ προθύμως καὶ ἀγογγύστως ἐξετέλει πᾶν ἔργον κατὰ τὴν ἀποστολικὴν παραίνεσιν· τοῦτο δὲ βλέπουσαι αἱ ἄλλαι μοναχαὶ ἐθαύμαζον αὐτὴν καὶ ἐπῆρχοντο νὰ λάβῃ παρὰ Θεοῦ καρτερίαν καὶ δύναμιν. Διὰ ταῦτα δὲ καὶ ὁ διάβολος συγχύετον αὐτήν· ἔρεν εἰς τὴν φαντασίαν αὐτῆς καθ' ὕπνον ἄπειρες φαντασίας, μάτῃν κοπιᾶν καὶ ἀποκρουόμενος ὡς τὸ βέλος ἐκείνο, τὸ ὁποῖον προσπίπτει εἰς ἰτερώτερον σῶμα· κοιμώμενη ποτὲ ἡ Εὐπράξια εἶδε συνεργεῖν τοῦ πονηροῦ τὸν συγκαληκτικόν, μετὰ τοῦ ὁποίου εἶχε μνηστευθῇ, ἐπειλθόντα εἰς τὴν μονὴν μετὰ γαρκατῆρος στρατιωτικοῦ, καὶ ὅτι λαβὼν αὐτὴν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς μονῆς καὶ ἀνεχώρησε, φέρον μετ' ἑαυτοῦ καὶ τὴν Εὐπράξιαν. Καὶ τοιαύτῃ μὲν ἦτο ἡ φαντασία, ἡ δὲ Εὐπράξια ἐστέναιε καθ' ὕπνον καὶ ἐξέπεμπεν οἰκτροτάτας φωνάς, κραυγάζουσα πῶς τῆς βίαι· καὶ καλοῦσα εἰς βοήθειαν τὰς ἀδελφάς. Ἀρπυνομένη δὲ ἐκ τῶν γοερῶν τούτων φωνῶν ἡ ἡγουμένη καὶ αἱ λοιπαὶ ἀδελφαὶ ἐνόησαν ὅτι φάντασμα τί συνέβη εἰς αὐτήν, καὶ καλέσασα αὐτὴν διὰ τοῦ ὀνόματός τῆς ἐξήγειρον ἐκ τῆς κλίνης καὶ ἡρώτων τί παθοῦσα ἐκραύγαζε καὶ ἐστέναιε καὶ ὠδύρετο· αὐτὴ δὲ τεταραγμένη καὶ ἀσθμαίνουσα ἐφάνερωσε τὸ ἐνύπνιον· μετὰ δὲ ταῦτα ἡ ἡγουμένη παραλαβοῦσα τὴν Εὐπράξιαν καὶ τὰς λοιπὰς ἀδελφὰς ἐστάθη εἰς προσευχὴν μέχρι πρωίας, παρακαλοῦσα τὸν Θεόν νὰ παύσῃ τοὺς πειρασμούς· τῆς νεανίδος ταύτης. Ἀνατελεύσας δὲ τῆς ἡμέρας, αἱ μὲν λοιπαὶ ἀδελφαὶ συγκαθήμεναι εἰργάζοντο ἐκάστη τὸ ἔργον τῆς, ἡ δὲ Εὐπράξια, ἐν τῷ μέσῳ ἵσταμένη, ἀνεγίνωσκε εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀκούωσιν ὅλοι· ἔπειτα ἐτακτοποιεῖ τὰς στρωμνάς τῶν ἀδελφῶν καὶ μετέφερεν ὕδωρ, καὶ ξύλα ἐκοπῆς καὶ ἐκομίζεν εἰς τὸ μαγειρεῖον, καὶ μετὰ ταῦτα ἡσχολεῖτο εἰς τὸ ἀρτοποιεῖον, φέρουσα μετ' ἁλλων

τό αλευρον και ψήγουςα τους άρτους και παραθέτοισα εις τας αδελφάς, και τον οϊνον διανεμουσαι. 'Αν δε και έκοπίαζε τόνον εις πσαν δικονίαν, δεν έλειπεν από τας ιεράς συναξεις· ταυτα δε μη δυνάμενος να βλέπη ο έχθρος, διήγειρεν εις αυτόν σφοδρότερον πόλεμον της σαρκός· αυτή δε ανήγγειλε τας προσβολάς εις την προϊσταμένην και παρεκάλει να επιτραπή εις αυτήν να τρώγῃ μόνον άπαξ της έβδομάδος· ή δε ήγουμένη επέτρεπεν εις αυτήν το ζητούμενον, έπευχρηθείσα να ενισχυθῇ υπό του Θεου κατά του Διαβόλου. 'Ερεξῆς λοιπόν έτρωγεν άπαξ της έβδομάδος· άλλ' όμως, αν και ή σάρξ αυτής εξηγνέτο υπό της νηστείας, δεν παρημέλει την υπερσίαν της, και δὴν έκοπίαζεν ἤδη ὀλιγώτερον ἢ πρότερον· διὰ τοῦτο θαύμαζον αὐτήν αἱ ἀδελφαὶ λέγουσαι ὅτι· παρατηροῦσα προσεκτικῶς εἶδον ὅτι ἐπὶ ἐν ὁλόκληρον ἔτος οὐδέποτε ἐκάθισεν οὐτε ἐν ἡμέρᾳ, οὐτε ἐν νυκτί, εἰ μὴ ὅτε κατεκλίνετο εἰς τὴν στρωμνὴν της· καὶ ὅλαι μὲν αἱ ἄλλαι ἀδελφαὶ ἐθαύμαζον αὐτήν καὶ ἠγάπων, μία ὁμως ἐξ αὐτῶν ὀνομαζομένη Γερμάν, ἥτις καὶ ἀπὸ δούλων κατήγετο (ιδιὸν σου, ὡ φθονεῖ δαίμων, εἶναι καὶ τοῦτο τὸ ἔργον) βλέπουσα τὴν Εὐπραξίαν ἐπαυνομένην παρ' ὅλων τῶν ἀδελφῶν κυριεύεται ὑπὸ φθόνου, καὶ περὶ τὸ μαγειρεῖν ἀπασχολούμενη προσέρχεται εἰς τὴν νεάνιδα καὶ λέγει πρὸς αὐτήν, σοὺ Εὐπραξία, ἀν καὶ τρώγῃς ἁπλᾶς μόνον τῆς ἑβδομάδος, ἀντέχει, ἀν ὁμως καὶ εἰς ἡμᾶς ἐπιβάλλῃ ἡ ἡγουμένη τὸν αὐτὸν κανόνα, τότε τί θὰ γίνωμεν, ἀν δὲν θυνθῶμεν νὰ ὑποφέρωμεν ταύτην τὴν νηστείαν; Αὕτη δὲ ἀπήντησεν, ὡδὲν ἔχει οὕτως ἀδελφῇ μου, διότι ἡ ἡγουμένη οὐδαμῶν ὑποχρεοῖται νὰ ἐγκρατεῖται ὑπὲρ τὴν δύναμιν της. » Ἡ δὲ φθονερά ἐκείνη γυνὴ ἔτι μᾶλλον πικραίνουσα ἐκ τῆς ἀπαντήσεως τῆς Εὐπραξίας ἀνταπήντησεν· καὶ τίς δὲν γινώσκει τὴν ἀναισχυντίαν σου καὶ τὴν ὑπόκρισίν σου καὶ ὅτι πάντα ποιεῖς ἵνα διαδεχθῇς τὴν ἡγουμένην μετὰ τὸν θάνατόν της; Ἄλλ' ἔγω πεποιθῆσθαι ὅτι δὲν θὰ κατορθώσῃς τὸν σκοπὸν σου. Ταῦτα ἀκούσασα ἡ ἄκακος ἐκείνη ψυχὴ της καὶ ἐνοήσασα τὸν φθόνον, προσέπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς· καὶ εἶπε συγχώρησάν μοι κυρία μου, καὶ εὐχάρητι ὑπὲρ ἐμοῦ, διότι ἤμαρτον καὶ πρὸς σέ. Αὕτη δὲ ἔτι μᾶλλον ὑβρίσασα τὴν Εὐπραξίαν ἀπεμακρόνθη. Ἄφ' οὗ δὲ ἐγένοντο ταῦτα γνωστὰ εἰς τὴν προϊσταμένην, τοσαύτην ἀγανάκτησιν ἐξήγειραν εἰς αὐτήν κατὰ τῆς Γερ-

μάνας, ὥστε ἀφώρριεν αὐτὴν καὶ τῶν θείων μυστηρίων καὶ τῶν συνάξεων. Ἡ δὲ Εὐπραξία παρεκάλει τὴν ἡγουμένην νὰ συγχωρήσῃ τὴν ὑβρίσασαν αὐτήν· άλλ' ἐπειδὴ δὲν τὴν ἐπειθεν, ἤδη παρελθόντος ἐνὸς μηνὸς παραλαβούσα τινὰς τῶν πρεσβυτέρων ἀδελφῶν προσήλθεν εἰς τὴν ἡγουμένην καὶ παρεκάλει αὐτήν νὰ λύσῃ τὸν δεσμόν της Γερμάνας· οὕτως ἡ προσετώσα ὅτι μὲν ἐπικρύουσα τὴν πράξιν ὅτι δὲ παραινοῦσα τὴν πράξαν ἐσυγχώρησεν. Ἄλλ' ὁ έχθρος δὲν ἔπαυσε πολεμῶν τὴν Εὐπραξίαν· ἐν μᾶ λοιπὸν νυκτὶ ἐξήγειρεν εἰς αὐτὴν πόλεμον της σαρκός διὰ φαντασιῶν· αὕτη δὲ ἐξελθούσα μεθ' ὁρμῆς ἐκ τῆς κοίτης καὶ σταθεῖσα ἐν ὑπαίθρῳ, ὤψωσε τὰς χεῖράς της πρὸς τὸν Θεὸν παρακαλοῦσα νὰ καταπαύσῃ τὸν σαρκικὸν αὐτῆς πόλεμον. Ἰστατο λοιπὸν οὕτως ἐν ὑπαίθρῳ τεσσαράκοντα ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, μηδεμιᾶς τῶν ἀδελφῶν ἐχούσης τὴν ἀδειαν νὰ πλησιάσῃ πρὸς αὐτήν. Ἰστατο δὲ ἄσιτος καὶ ὀρεῖται. Ἦδη ὁμως καταβληθέντος τοῦ σώματος ἐνεκα τῆς μακρᾶς νηστείας καὶ τῆς στάσεως, κατέπεσεν ἄφρονος καὶ σχεδὸν ἀναισθητος. Τότε λοιπὸν προσελθούσα ἡ ἡγουμένη καὶ ἐγείρασα αὐτήν διὰ τῶν ἀδελφῶν, ἐφώνησε ἀτέκνον Εὐπραξία, βλέψον πρὸς με καὶ λάλησον, ἢ άλλ' ἡ Εὐπραξία ἔμενεν ἀφρονος· ἔπειτα προσέφερεν εἰς αὐτὴν τροφὴν καὶ εἶπούσα «ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ φάγε,» ἐνέβαλεν ἄρτον εἰς τὸ στόμα αὐτῆς καὶ ἐκείνη ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ οὕτω μετὰ τινος ἡμέρας ἤρτισεν νὰ ἐνδυναμοῦται καὶ νὰ ἀγωνίζετα· ὡς καὶ πρότερον, ἐν καιρῷ μὲν θέρους καιομένη ὑπὸ τοῦ Ἡλίου, ἐν καιρῷ δὲ χειμῶνος παγώνουσα ὑπὸ τοῦ ψύχους· άλλ' ὁμως οὐδὲν ἤδυνάτο νὰ ὀλιγοστεύσῃ τὴν προθυμίαν τὴν ὁποῖαν εἶχε τοῦ νὰ ἐργάζεταί τὴν ἀρετὴν. Ἄλλ' ὁ έχθρος τῶν εὐσεβῶν ἐπειδὴ δὲν ἤδυνήθη νὰ ὑποσκελίσῃ τὴν Εὐπραξίαν, ἐξαπατῶν αὐτήν διὰ τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν, ἐσχέφθη νὰ ἐπιβουλεύῃ τὴν ζωὴν της ὁσίας. Καὶ ποτε ἐκβάλλουσιν αὐτὴν ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατος περιπλέξας τοὺς πόδας αὐτῆς κατέρριψεν ἐντὸς αὐτοῦ ἀνελθούσα δὲ ἐκ τοῦ βυθοῦ τοῦ ὕδατος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ λαβούσα τὸ σχοινίον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐκρέματο ὁ κάδος, ἀνέκραξε, Κύριε σῶσόν με. Τότε αἱ λοιπαὶ μοναχαὶ ἀκούσασαι τὰς φωνὰς αὐτῆς φωνάς, ἔτρεξαν ὅλαι καὶ ἀνέσταν αὐτὴν ἐκ τοῦ φρέατος· αὕτη δὲ ἐξελλοῦσα εἶπεν, ἐκλόνητον πεποίθησιν ἔχουσα

ᾧ πονηρὸν δαίμων, εἰς τὸν Σωτήρα μου Θεόν, δὲν θὰ φοβηθῶ ποτε τὰς ἐπιβουλὰς σου, ἄλλὰ θὰ ἀντιταχθῶ κατὰ σοῦ ὅσον δύναμαι γενναίωτερον. Καὶ μέχρι τοῦδε μετέφερον τὸ ὕδωρ μετὰ μίαν στάμνον, ἀπὸ σήμερον ὁμως μετὰ δύο, καὶ οὕτως ἔπραττε πάντοτε. Αὕτη μὲν λοιπὸν τόσον γενναίως ἐπολέμει κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, αὐτὸς δὲ καὶ πάλιν αὐτὴν ἐπιβουλεύετο, καὶ ποτε ἐν ᾧ ἔκοιτο, ξύλα, ὁ δαίμων ἐπέφερε κατὰ τῶν ποδῶν της ὁσίας τὴν ἀξίνην καὶ ἐπληγῆσεν αὐτὴν εἰς τὴν πτέρναν· ἐκ τῆς πληγῆς δὲ ταύτης τοσοῦτον αἷμα ἔρρουσεν, ὥστε ἡ ἁγία ἐλειποδύμηνε. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ συναθροισθεῖσαι αἱ ἀδελφαὶ περὶ ἐκείνης, ἐθρήνουν, ἡ δὲ ἡγουμένη βαντίσασα τὸ πρόσωπον αὐτῆς δι' ὕδατος, ἐπανάφερεν εἰς ἑαυτήν· αὕτη δὲ συνελθούσα εἶπε πρὸς τὰς ἀδελφάς, «μὴ κλαίετε· διότι ὁ Κύριος δὲν θὰ μὲ ἐφήσῃ νὰ βλαθῶ ὑπὸ τοῦ πονηροῦ. » Ἀφ' οὗ δὲ ἐσταμάτησε τὸ αἷμα, παρεκινεῖτο ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἵνα χειραγωγουμένη ἀναπαυθῇ ἐπὶ τῆς στρωμνῆς της· αὕτη δὲ στραφεῖσα περὶ καὶ ἰδοῦσα τὰ ξύλα διεσκορπισμένα, ἤ Κύριος, εἶπε, δὲν ἀπέροχομαι πρὶν ἢ συλλέξω τὰ ξύλα. Εἰπούσης δὲ τῆς Ἰουλίας, ἐγὼ, ἀδελφῇ μου, ἀντί σου τὰ συλλέγω, σὺ δὲ ἐπειδὴ ἔχεις ἀνάγκη νὰ ἀναπαυθῇς ἀπελθὲς αὕτη δὲ πάλιν, ἀπήντησε ἡ Κύριος δὲν θὰ ἀναπαυθῶ ἐπὶ τῆς κλίνης μου, πρὶν ἢ συναθροίσω τὰ διεσκορπισμένα ξύλα μου, καὶ παρευθὺς γεμίσασα τὰς ἀγκάλας αὐτῆς ἀπλήθην, ἄλλ' ἀναβαίνουσα τὴν κλίμακα εὐθὺς ὡς ἐφθασεν εἰς τὴν ἀνωτὰ τὴν βαθμίδα περιπλεχθεῖσα τοὺς πόδας, κατέπεσε κατὰ πρόσωπον ἐπάνω εἰς τὰ ξύλα, τὰ ὁποῖα ἔφερε· ἐν δὲ τούτῳ τοσοῦτον βαλὼς ἐβουλίσθη εἰς τὸ πρόσωπόν της, καὶ τόσον πλησίον τῶν ὀφθαλμῶν, ὥστε ὅλαι αἱ ἀδελφαὶ ἐνόμισαν ὅτι ἐτυφλώθη κατὰ τὸν ἑνα ὀφθαλμόν. Ὁ μὲν λοιπὸν πονηρὸς ἐπιβουλεύετο αὐτὴν διαφοροτρόπως, ὁ δὲ Κύριος καθωδῆγει αὐτήν δι' ὃν διῆγε λίαν αὐτῷ εὐάρεστον βίον. Ἐγείρασαι λοιπὸν αἱ ἀδελφαὶ τὴν Εὐπραξίαν πεσοῦσαν, καὶ ἐπιτηδεύεις ἐκβαλόνσαι ἐκ τοῦ προσώπου αὐτῆς τὸ ἔμπαγόν ξύλον ἀνευ οὐδεμιᾶς βλάβης τοῦ ὀφθαλμοῦ, παρεκάλουν αὐτὴν θερμῶς νὰ κατακλιθῇ πρὸς ἀνάπαυσιν, ἄλλ' αὕτη οὐδόλως ἐπεισέτο, καὶ ὡς μορσεν ὅτι δὲν θὰ ἀναπαυθῇ, πρὶν ἢ τελειώσῃ τὴν συνήθη ὑπηρεσίαν τῶν ἀδελφῶν. Πληγωμένη λοιπὸν κατὰ τὴν πόδα καὶ τὸν ὀφθαλμόν, ὑπηρετεῖ τὰς ἀδελφάς καὶ πρὸ τῶν ἄλλων παρευ-

ρίσκειτο εἰς τὰς συνάξεις· διότι ὁ πολὺς πρὸς τὸν Θεὸν ζήλος της ἔκαμιν αὐτὴν νὰ μὴ αἰσθάνηται τοὺς ἐκ τῶν τραυμάτων πόνους· ἄλλὰ δὲν ἦτον εὐκόλῳ εἰς τὸν πονηρὸν νὰ ὑποφέρῃ ταῦτα, ὅστις πένον ἐκλήσκειν, ἐμπληρᾶτο διαφόρων τρόπους πρὸς δλεθρον αὐτῆς· καὶ ποτε ἀναβάσαν τὴν Εὐπραξίαν μετὰ τῆς Ἰουλίας εἰς τὸ ὑπερῶν τὸ κείμενον ἐπάνω τῶν τριῶν ὁροσῶν, ἵνα φέρῃ ἐκεῖθεν ἀναγκαῖον τι διὰ τὰς μοναχάς, ὁ διάβολος κατὰ παραχώρησιν τοῦ Θεοῦ, θελήσας ἵνα φανερωθῇ ἡ ἀρετὴ της Εὐπραξίας διὰ τοῦ πειρασμοῦ, κατεκρήμνισεν αὐτὴν ἄνωθεν εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἡ μὲν Ἰουλία, νομίσασα ὅτι συνετριβῇ ἡ ὁσία, ἐκραύγασε καὶ ἐθρήνη, αἱ δὲ μοναχαὶ καὶ ἡ ἡγουμένη μαθοῦσαι ὅτι ἐκρημνίσθη ἡ Εὐπραξία καὶ ἀναλόμεζόμεναι τὸ ὕψος, ἀφ' οὗ ἐκρημνίσθη συνεδράμον εἰς τὴν Εὐπραξίαν ὡς εἰς νεκράν, αὕτη ὁμως ἐγερθεῖσα (διότι ὁ Κύριος ἐθαύραζεν αὐτὴν ὅτε ἐπίπτε) ἐμὴ κλαίετε εἰπὲν ἀδελφαὶ διότι ὡς βλέπετε ἐσώθην, οὐδόλως βλαφθεῖσα ἐκ τῆς πτώσεως· ἐκπλαγείσαι λοιπὸν ὅλαι εἶπον, ὁντως ἐξάκως λυτρουταὶ ὁ δίκαιος ἐξ ἀναγκῶν, ἄλλὰ καὶ ἐβδόμην φορὰν ἐπίσης ἀπαλλάσσεται. Ἄλλ' ἄρα γε ἀπέκαμε πλέον ὁ τῶν δικαίων ἐχθρὸς τοῦ νὰ ἐπιβουλεύῃ τὴν Εὐπραξίαν, ἐνοήσας ὅτι ὁ Θεὸς βοήθει τοὺς δικαίους. Ἡ ἀποκαχὴ ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς εἶναι πολὺ μακράν της μογηρᾶς τοῦ διαβόλου φύσεως διὰ τοῦτο, ὅτε ἐν τῷ μαγειρεῖν ἔλαβε ποτε τὸ ἐπίκωμα τοῦ λέθους ἵνα ἐκχύσῃ τὸ βράζον ὕδωρ, χύσῃ δὲ ἐντὸς αὐτοῦ ἄλλο, ὁ διάβολος περιπλέξας τοὺς πόδας αὐτῆς, ῥίπτει κατὰ γῆς καὶ ἀνατρέψας ἐξεκένωσεν αὐτὸν πρὸς δὲν ἔπαυσε τοῦ νὰ πολεμῇ τὴν Εὐπραξίαν, οὕτως οὐδὲ ὁ Θεὸς ἔπαυσε τοῦ νὰ τὴν βοηθῇ· διότι ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ φύλακα καὶ λυτρωτὴν της ὁσίας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· διότι ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἐξ ὕψους βοήθεια ἤθελε καταπλεχθῇ τὸ πρόσωπον της Εὐπραξίας ὑπὸ τοῦ βράζοντος ζωμοῦ, ἄλλὰ τοῦτο ἔμεινεν ὅπως ἰβλαβῆς, ὥστε ἤθελεν ἐπιχυθῇ ἐπ' αὐτοῦ ψυχρον ὕδωρ. Ὅθεν ἡ μὲν Εὐπραξία ἐξηλθεν ἀβλαβῆς, αἱ δὲ ἄλλαι μοναχαὶ μαθοῦσαι τὸ γεγονός συνέδραμον μετὰ βορβοῦ καὶ ταρχῆς, ἰδοῦσαι δὲ τὴν Εὐπραξίαν ἀβλαβῇ ἐξεπλάγησαν· ἐπὶ μᾶλλον δὲ θαύμαζον ἐφ' ὅσον ἐβλεπον τὸ ἐν τῷ λέθῳ ἐναπομεινάν ὕδωρ ἔτι κοχλάζον. Ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ὅλαι αἱ ἀδελφαὶ ἐπίστανται ὅτι

θεία χάρις ἐπεσκέατε τὴν Εὐπραξίαν καὶ ἔλεγον ὅτι εἶναι γνῆρία δούλη τοῦ Θεοῦ καὶ μεγάλως ὁ Θεὸς προνοεῖ περὶ ταύτης. Αὕτη δὲ διὰ τοῦ ἐναρέτου της βίου τοσοῦτον εὐχέσεται εἰς τὸν Θεόν, ὥστε ἡξιώθῃ καὶ τῆς θαυματουργικῆς χάριτος. Ὑπῆρχε συνήθεια εἰς τοὺς κατοικοῦντας περὶ τὴν πόλιν τοῦ τοποῦ ἐκείνου τοὺς ἀσθενούντας παῖδας νὰ τοὺς φέρωσιν εἰς τὴν Μονὴν· τούτους κατόπιν προσελάμβανον αἱ πρεσβύτεραι τῶν ἀδελφῶν καὶ ἐφέροντο ἐντὸς τοῦ ναοῦ εὐχόμεναι ὑπὲρ αὐτῶν πρὸς τὸν Θεόν καὶ οὕτως ἔθεραπευοντο ἀπὸ τῆς κατεχούσης αὐτοὺς ἀσθενείας. Γυνὴ τις ἔχουσα παιδίον παρὰ λυτον καὶ κωφάλαλον κατὰ τὴν συνήθειαν ἦλθεν εἰς τὴν Μονὴν φέρουσα τὸ ὄκταετὲς αὐτῆς παιδίον ὡς φορτίον σχεδὸν ἄψυχον. Ἐλθούσα ἡ θυρωρὸς εἰς τὴν ἡγουμένην ἀνήγγειλε τὰ κατὰ τὴν γυναικα· αὕτη δὲ λέγει εἰς τὴν Εὐπραξίαν, ἀπελθε καὶ λαβούσα τὸ παιδίον εἰσαγάγε εἰς τὸν ναόν· αὕτη δὲ ἀπελθούσα καὶ ἰδοῦσα τὸ παιδίον ἀναισθητόν καὶ ἀκίνητον σχεδὸν, εὐσπλαγχνῶσθαι αὐτὸ ἐνηγκαλίσθη καὶ εἶπεν· ὁ Θεὸς τέκνονστί σε ἐδημιούργησεν εἴθε νὰ σὲ θεραπεύσῃ, καὶ παρευθὺς μετὰ τὸν λόγον τοῦτον κραυγάζον τὸ παιδίον ἔκλειε τὴν μητέρα του. Ὅτε δὲ ἔμαθε τοῦτο ἡ ἡγουμένη προσκαλέσασα τὴν μητέρα τοῦ παιδίου λέγει πρὸς αὐτὴν· ἡλθες ἐνταῦθα ἀδελφὴ, νὰ ἐκπεριεργίσῃς ἡμᾶς; αὕτη δὲ ὠρμίζετο ὅτι τὸ παιδίον ἐκ γενετῆς εἶναι παράλυτον καὶ κωφάλαλον εἰς τρόπον ὥστε οὐτε περιεπάτησέ ποτε, οὐτε ἤκουσεν, οὐτε ὠμίλησε μέχρι τοῦ χρόνου, καὶ ὅν λαβούσα αὐτὸ εἰς τὰς χεῖρας ἡ ἀδελφὴ ἀπῆλθεν ἡ δὲ προσετώσα ἀπήντησεν, εἶδε λοιπόν· ἔχεις ἤδη τὸ παιδίον σου ὑγιές, ὅθεν ἀπελθε εὐχαριστοῦσα τὸν Θεόν. Ὑψ' ὧν λοιπόν τῶν ἀδελφῶν ἡ Εὐπραξία ὡμολογεῖτο ὅτι εἶναι θεοφιλής. Ὑπῆρχεν ἐν τῇ Μονῇ γυνὴ τις πρὸς πολλῶν ἑτῶν κατεχομένη ὑπὸ τοῦ δαίμονος, καταφυγούσα εἰς τὴν Μονὴν πρὸς ἱσπιν· ἐπειδὴ δὲ ἦτο πολὺ ἀγρία καὶ ἐπικίνδυνος εἰς τοὺς πλησιάζοντας, ἐδένετο δι' αὐλῶσων, ἐκραυγάζετο καὶ ἀφρίζετο διὰ τοῦ στόματός της καὶ ἐτρύχε τοὺς ῥόντας της, φόβον καὶ τρόμον ἐμπνέουσα ὅχι μόνον εἰς τοὺς βλέποντας αὐτήν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἀκούοντας, οὐδὲ ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ τις αὐτήν, ἀλλὰ καὶ ὅτε προσέφερον εἰς αὐτὴν τροφήν, προσέδενον αὐτήν εἰς τὴν ῥάβδον καὶ τὴν ἑδίον ἀπὸ μακράν. Πολλὰκις λοιπόν ἡ προϊσταμένη μετὰ τῶν πρεσβυτέρων ἀδελφῶν προσήγγοντο πρὸς τὸν Θεόν ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς αὐτῆς ἀπὸ τοῦ δαίμονος, καὶ ὁμῶς εἰσέτι ἡ γυνὴ ἐκυριεύετο ὑπ' αὐτοῦ· λέγει λοιπόν ἡ ἡγουμένη εἰς τὴν Εὐπραξίαν, ἐνοχλουμένην ὑπὸ τοῦ δαίμονος, ἂν δὲν φοβῆσαι, αὐτὴν δὲ εὐπειθῶς παραλαβούσα τὸ ἀγγεῖον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκόμιζον τὴν τροφήν ἀπῆλθεν ἡ δὲ δαιμονῶσα, ἀρπάσασα αὐτὸ ἡτοιμάζετο νὰ τὸ βίβῃ ἐναντίον τῆς Εὐπραξίας, ἀλλ' αὕτη λαβούσα τὴν χεῖρα αὐτῆς, ἀστῆθι, εἶπε, καὶ μὴ ἀτάκτει· διότι ἄλλως θὰ σοῦ προσενήτω πληγὰς διὰ τῆς ῥάβδου τῆς ἡγουμένης, ἡ δὲ ἐκείνη δὲ παραντῖκα ἡσύχασε· τότε λέγει πρὸς αὐτήν, ἀκίνητος, ἀδελφὴ, καὶ φάγε· αὕτη δὲ ἔφαγε καὶ ἔπει καὶ ἡσύχασεν, ἔκτοτε λοιπόν ἡ Εὐπραξία ἐκόμιζεν εἰς αὐτήν τὴν τροφήν, καὶ ὅτε ἤρχετο ὁ δαίμων νὰ τὴν ταράττῃ, ἔλεγον πρὸς αὐτήν αἱ ἀδελφαί, ἀσύχασον, διότι θὰ ἔλθῃ ἡ Εὐπραξία νὰ σὲ τῦψῃ, καὶ εὐθὺς ἔπαυε τὸν θόρυβον καὶ ἡσύχασεν.

Ὅλαι μὲν αἱ ἄλλαι ἀδελφαὶ καὶ ἡγάπων τὴν ὁσίαν καὶ ἐθαύμαζον· ἡ δὲ Γερμᾶνα, περὶ τῆς ὁποίας εἰπομεν ἄνωτέρω, κεκρυμμένον εἰσέτι ἔχουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς τὸν φθόνον, εἶπε, ἂν δὲν ἔλθῃ ἡ Εὐπραξία, δὲν δύναται ἡ δαιμονόληπτος νὰ λάβῃ τροφήν καὶ παρ' ἄλλης; ἂς δοθῇ καὶ εἰς ἐμὲ ἡ τροφή αὐτῆς, καὶ ἐγὼ θὰ τὴν ὑπηρετήσω, καὶ λαβούσα τὴν τροφήν ἀπέρχεται καὶ λέγει εἰς τὴν δαιμονῶσαν, ἀδελφὴ, λάβε τὴν τροφήν σου καὶ φάγε· αὕτη δὲ εὐθὺς ἐφώρμησεν ἐναντίον της, καὶ συλλαβούσα αὐτήν, ἐξέσχισε τὰ ἐνδύματά της, ἔρριψε δὲ τὴν ἀθλίαν ταύτην κατὰ γῆς· καὶ ἐπιπεσούσα κατὰ τοῦ τραχήλου αὐτῆς, ἐπέφερε δῆγματα ὀδυνηρά. Μὴ δυνάμεναι δὲ νὰ βοηθήσῃ τὴν Γερμᾶναν αἱ ἀδελφαί, συνεταράχθησαν καὶ μετὰ κραυγῶν προσεκάλουν τὴν Εὐπραξίαν εἰς βοήθειαν· αὕτη δὲ ἐξελθούσα δρομώσας ἐκ τοῦ μαγειρείου, ἀπήλλαξε τὴν Γερμᾶναν ἀπὸ τῆς χεῖρας τῆς δαιμονολήπτου τετραυματισμένην καὶ καθημαγμένην, καὶ ἐπιπλήξασα αὐτήν εἶπε, ἐμε τοιοῦτον τρόπον προσφέρεσαι εἰς τὴν ὑπηρετοῦσαν ἀδελφὴν; ζῇ Κύριος, ἂν εἴ τι ἀπαξ τοιμήτης νὰ πράξῃς τὸ αὐτὸ, θὰ λάβω τὴν ῥάβδον τῆς ἡγουμένης, καὶ θὰ σὲ τῦψω σφοδρότατα· τοὺς λόγους τούτους ἀκούσασα ἡ δαιμονῶσα συνεστάλη καὶ ἡσύχασε. Μετὰ τινος δὲ ἡμέρας ἐλθούσα ἡ Εὐπραξία πρὸς ἐπίσκεψίν της, εἶρε ταύτην ἐξεσχισμένα ἔχουσαν τὰ ἱμάτια, καὶ καθημένην γυναικῶν πρεσβυτέρων ἀδελφῶν προσήγγοντο πρὸς

τοιαύτῃ οἰκτρᾷ καταστάσει, συνεκινήθη βαθέως, καὶ πολλὰ δάκρυα χύσασα ἀνήγγειλε τὰ κατ' αὐτὴν εἰς τὴν προϊσταμένην, αὕτη δὲ διέταξε τὴν Εὐπραξίαν νὰ ἐνδύσῃ τὴν γυναικα καὶ νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὴν τροφήν, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐποίησεν ἡ Εὐπραξία· ἡ δὲ δαιμονῶσα, λαβούσα τροφήν, ἡσύχασε, τῆς δὲ Εὐπραξίας οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπληρώθησαν δακρύων· λυπούμενη δὲ τὴν δαιμονῶσαν παρεκάλεε τὸν Θεόν νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτὴν τοῦ δαίμονος, ἐξηκολοῦσε δὲ ταύτην τὴν παρακλήσιν καὶ μετὰ τὴν ἐπέλευσιν τῆς νυκτός· τὴν δὲ πρωῒαν λέγει ἡ προϊσταμένη εἰς τὴν Εὐπραξίαν ἐδιδί, τέκνον μου, δὲν συμπαρέλαβες καὶ βοηθὸν εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς δαιμονώσεως προσευχάς; δὲν ἀκούεις τοῦ Κυρίου λέγοντος, ἔδοξεν εἶναι συνηθροισμένοι δύο ἢ τρεῖς εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν, πληρὴ μάρτερις ὅτι ὁ Θεὸς εἰσῆκουσε τῆς δεήσεώς σου, καὶ ἀπήλλαξε διὰ σοῦ ταύτην ἐκ τοῦ πονηροῦ, ἀλλὰ πρόσχε μὴ ὑπερηφανεύῃς ἐπὶ τούτῳ.

Ἡ δὲ καλὴ Εὐπραξία, ἀκούσασα τοὺς λόγους τούτους, προσέπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς λέγουσα, ἄτις εἰμι ἐγὼ, Κυρία μου, ἵνα ἀξιωθῶ τοιαύτης χάριτος ἐγὼ, ἥτις εἰμι ἀναξία καὶ τῆς παροῦσης ζωῆς, καὶ βλέπων τὸν ἥλιον ἐξ ἀγαθότητος τοῦ Ὑψίστου; ἡ δὲ ἡγουμένη ἀπήντησε· ἀπορεύου, θύγατερ, καὶ φέρε εἰς πέρας τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὸ ὄνομα αὐτοῦ δοξασθῇ καὶ διὰ σοῦ, αὕτη δὲ ταχέως εἰσελθούσα εἰς τὸν Ναόν καὶ πεσούσα χαμαὶ, κατέβρεχε τὸ ἔδαφος διὰ τῶν δακρύων της, παρακαλοῦσα τὸν Κύριον, ἵνα ἀπομακρύνῃ τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τὴν γυναικα. Ἐπειτα ἐγεγερθεῖσα ἐκείθεν, πλησιάζει εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτῆς, εἶπεν, ὁ Θεὸς, ὅστις σὲ ἐποίησε, ἂς σὲ θεραπεύσῃ καὶ σὲ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τοῦ πονηροῦ, τὸ δὲ ἀκαθάρτον πνεῦμα ἐφώνησε ἐπὶ παρουσίᾳ ὧν τῶν ἀδελφῶν (διότι ὅλοι εἶχον συνδράμει νὰ ἰδῶσι τὰ διατρέχοντα)· διὰ τί μὲ διώκεις ὡς κακὸς τροπεὶς ἐκ τῆς κατοικίας μου, τὴν ὁποίαν κατείχον τοσοῦτον χρόνον; δὲν θὰ ἐξέλθῃς ἐξ αὐτῆς;

Ἡ δὲ ἁγία ἀπήντησε· δὲν σὲ διώκω ἐγὼ, ἀλλ' ὁ νυμφίος μου Χριστὸς, ὅστις καὶ πάσαι ἐξεδίωξεν ἐκ τίνος δαιμονιζομένου λεγεῶνα δαιμονίων· ἂν τυχόν δὲν ἐξέλθῃς τὸ ταχύτερον, θὰ σὲ διώξω καὶ μὴ θέλοντα διὰ τῆς μεγάλης ῥάβδου ἐμοῦ καὶ μάρτερις διὰ τῆς ἐκείνης· εἴτι ἀνθι-

στάμενον ἡ Εὐπραξία λαβούσα τὴν ῥάβδον τῆς ἡγουμένης ἐμάστιξε τὴν δαιμονῶσαν τρεῖς, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν οὐρανὸν ὠρύσασα, ἐκλήσκει, εἶπε, τὴν πάχουσαν· Ἰησοῦ Χριστέ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀποδιώξον ἀπ' αὐτῆς τὸ δαιμόνιον καὶ παρευθὺς, ὡς τοῦ θαύματος! ἡ δαιμονῶσα ἐξέβαλεν ἄφρονος ἐκ τοῦ στόματός της καὶ ἐτρύχε τοὺς ὀδόντας καὶ ἔτρεμεν· ὁ δὲ δαίμων ἐτράπη εἰς φυγὴν, ἡ δὲ γυνὴ ἐσωφρονίσθη· οὕτως αἱ μοναχαὶ ἀνόμενον τὸν Θεόν καὶ ἐθαύμαζον τὴν Εὐπραξίαν δι' ἣν εἶχε χάριν παρὰ Θεοῦ. Αὕτη ὁμῶς ὅχι μόνον δὲν ὑπερηφανεύθη διὰ τὸ γενόμενον θαῦμα, ἀλλὰ καὶ μάλλον ταπεινὴ ἐφαίνετο, καὶ τὴν σωφρονισθεῖσαν λαβούσα ἔλυσεν δι' ὕδατος καὶ ἐκαθάρισεν αὐτήν διὰ τοῦ ῥύπου καὶ διὰ τῶν θανάτων ἐνδυνάτων ἐνέδυσεν, καὶ εἰς τὸν ναὸν εἰσαγαγούσα ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

Οὕτω μὲν λοιπόν διὰ πολλῶν ἐναρέτων πράξεων ἡ Εὐπραξία εὐαρεστοῦσα εἰς τὸν Χριστὸν εἶχε λάβει παρ' αὐτοῦ τοσαύτην χάριν· ἥδη ὁμως ὁ Νυμφίος αὐτῆς Χριστὸς ὁ ἐραστὴς τῶν ἀγνῶν ψυχῶν ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἀφῇτῃ ἐπὶ πολὺν ἐτι χρόνον τὴν νύμφην αὐτοῦ νὰ ἀναστρέφεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἀφοῦ ἦτον ἄξια νὰ κατοικῇ εἰς τοὺς οὐρανοὺς· ὅθεν καὶ εἰς τὴν ἡγουμένην ἀποκαλύπτειται δι' ὁπτασίας ἡ μετὰστασις τῆς Εὐπραξίας. Ἡ ἀγγελία αὕτη ἐνδομύχως ἐλύπησε τὴν ἡγουμένην εἰς τρόπον ὥστε ἐκπερευτοῦτο ἡ λύπη αὐτῆς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς μοναχάς, αἵτινες προσερχόμενοι ἐνεκα τούτου εἰς τὴν ἡγουμένην ἠρώτων νὰ μάθωσι ποῖον τὸ αἶτιον τῆς βαθείας αὐτῆς λύπης. Ἐπειδὴ ὁμως οὐδεμίαν ἐλάβανον ἀπάντησιν, ἐτι μάλλον περιεργαζόμεναι, ἐπιμόνας ἀπῆλθον νὰ μάθωσι τὸ ἐρωτώμενον τέλος ἡ ἡγουμένη ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἤθελον νὰ ἀποκαλύψω εἰς ὑμᾶς τὸ πρᾶγμα, διότι ἐγίνωσκον ὅτι μεγάλως καὶ ὑμεῖς θὰ ἐλύπει· ἐπειδὴ ὁμως δὲν δύναμαι νὰ καταστειλῶ τὴν ἐπιμονήν σας, μάθετε ὅτι αὐριαν ἡ Εὐπραξία ἀπέρχεται τοῦ κόσμου τοῦτου· ἀλλὰ ἂς μὴ γείνη γνωστὸν τὸ τοιοῦτον. Οἱ λόγοι οὗτοι ἐκίνησαν εἰς θρήνους πάσας τὰς μοναχάς· μία δὲ ἐξ αὐτῶν δραμούσα καὶ εὐρύσασα τὴν Εὐπραξίαν μετὰ τῆς Ἰουλίας ψήφουσιν ἄρτους ἐν τῷ κλιθῶνι ἀδελφῇ Εὐπραξίᾳ εἶπε πολλὰ περὶ σοῦ λόγος καὶ θρήνος γίνεται μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Ἡ εἰδήσις αὕτη ἐτάραξε τὴν Εὐπραξίαν· ἥτις στραφεῖσα πρὸς τὴν Ἰουλίαν εἶπε· ὕπαγε ἀδελφὴ μου καὶ μάθε διὰ διατρέχοντα· αὕτη δὲ ἀπελθούσα

εἶρε τὴν προϊσταμένην διηγούμενην τὸ ἐξῆς δ-
ραμα: δύο νεανίαι λευκὰ ἐνδεδυμένοι ἱμάτια πα-
ρουσίασθησαν εἰς τὴν ἡγουμένην λέγοντες ἀπέμ-
ψον τὴν Εὐπραξίαν πρὸς τὸν Βασιλέα» ἔπειτα
ἄλλος τις ἐλθὼν προστακτικῶς λέγει πρὸς τὴν
ἡγουμένην «παράλαβε τὴν Εὐπραξίαν καὶ ἀπελθε,
διότι ζητεῖ αὐτὴν ὁ Δεσπότης» καὶ αὐτὴ μὲν ἐκ-
πληροῦσα τὴν προσταγὴν ἀπήρχετο συμπαραλα-
βοῦσα τὴν Εὐπραξίαν, προπορευομένην τῶν
νέων· φθάσασα δὲ εἰς τινα μεγαλοπρεπῆ πύλιν
ἀνακτόρων καὶ εἰσελθοῦσα δι' αὐτῆς εἶδεν ἐν
τοῖς ἀνακτορίοις τοιαύτην καὶ τοσαύτην πολυτέ-
λειαν καὶ καλλονήν, ὅποιαν ἀδύνατον εἶναι νὰ
περιγράψῃ τις· ἐντὸς δὲ τούτων ὑπῆρχε καὶ τις
νόμφικος θάλαμος, μηδεμίαν ἔχων ὁμοιότητα
πρὸς τὰ ἔργα τῆς ἀνθρωπίνης χειρὸς, ἀλλ' ἔργον,
ὥς φαίνεται, ὡν δυνάμεως πανσόφου καὶ θείας,
ταῦτα ἔλεγεν ἡ ἡγουμένη ὅτι εἶδε μὲν, ἀλ-
λὰ δὲν ἐπετρέπη νὰ προσεγγίσῃ, εἰμὴ εἰς τὴν
Εὐπραξίαν, ἥτις καὶ προσευξαμένη ἐνώπιον τοῦ
Δεσπότης Χριστοῦ περιστοιχισμένου ὑπὸ μυρίων
ἀγγελικῶν ταγμάτων καὶ ὑπεραρίθμωτων ἁγίων,
προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ προσ-
εκύνησεν αὐτόν.

Ἐπειτα φανείσα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου ἔλαβε
τὴν Εὐπραξίαν καὶ δείξασα εἰς αὐτὴν τὸν νομ-
φῶνα ἔκρινεν, εἰπὼν, ἰδοὺ ἡ ἀμοιβὴ τῶν κόπων
σου· ὁ νομφῶν οὗτος θὰ ᾔναι εἰς σὲ ἀνάπαυσις
αἰωνία, ἀλλ' ἀπελθε ἤρῃ, καὶ μετὰ δέκα ἡμέρας
θὰ εἴθῃς καὶ θὰ ἀπολαύτῃς αὐτοῦ. Ταῦτα διηγῆ-
ντα ἡ προεστῶσα προσέθηκεν ὅτι αὐρίον συμ-
πληροῦται ἡ δεκάτῃ ἡμέρᾳ καθ' ἣν ἡ Εὐπραξία
θὰ ἀποχωρισθῇ ἀπ' ἡμῶν. Αἱ μὲν λοιπὸν πρεσβύ-
τεροι τῶν ἀδελφῶν ἐβλίσκοντο διὰ τὸ ἀκουσμά-
τουτο, ἡ δὲ Ἰουλία ὀδυρομένη ἐπανήλθεν εἰς τὸ
ἀρτοποιεῖον· πρὸς ταύτην ἡ Εὐπραξία λέγει, εἰ-
πέ μοι ἀδελφὴ μου πᾶν ὅ, τι ἤκουσας καὶ τὴν αἰ-
τίαν τοῦ κλαυθμοῦ σου, αὕτη δὲ ἀπεκρίθη «θρηνῶ
ἀδελφὴ μου ὅτι ἤρῃ ἀποχωρίζομαι· διότι σὺ αὖ-
ριον ἀποθνήσκεις»· Εὐδοῖ δ' ὡς ἤκουσε τοὺς λό-
γους τούτους ἡ Εὐπραξία θαυματοῦσα ἔπεσε
χαμαὶ δεομένη τοῦ Θεοῦ, ἵνα μακροθυμήσῃ ἐπὶ
αὐτῇ καὶ χάρισθῃ τὸν παρόντα ἐνιαυτόν, ἵνα μετα-
νοήσῃ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, διότι, ὥς ἔλεγεν,
ἦτο ἐπὶ θρόνῳ ἀμετανόητος καὶ ἀνετόμος. Αὕτη
μὲν λοιπὸν ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐβόα κειμένη,
ἡ δὲ Ἡγουμένη, μαθοῦσα τοὺς θρήνους τῆς Εὐ-
πραξίας, ἀποστείλει τινας ἐκ τῶν πρεσβυτέρων

ἀδελφῶν νὰ φέρωσιν αὐτὴν ἐνώπιόν τῆς ἐλθοῦσα
δὲ λέγει πρὸς αὐτὴν, μὴ κλαίῃ τέκνον μου Εὐπρα-
ξία, ἀλλὰ μάλλον χαῖρε, διότι ἀπέρχεται πρὸς
τὸν νομφῶν σου Χριστόν, ὃν νηπιόθεν ἐπόθησας,
καὶ θὰ συζῇς μετ' αὐτοῦ καὶ θὰ ἀπολαύσῃς τῶν
ἀγαθῶν αὐτοῦ ἀφ' ὧν ἀνθρώπου οὐκ εἶδε
καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίᾳ αὐτοῦ
οὐκ ἀνέβη. Παρακαλῶ σε φίλη μου θύγα-
τερ, ἵνα καθικετεύῃς τὸν Δεσπότην Χριστὸν καὶ
ὑπὲρ ἐμοῦ, ὅπως καὶ ἐγὼ μετ' ὀλίγον ἀπελθοῦσα
ἐκ τῶν ἐνταῦθα συνυπάρχω μετὰ σοῦ ἀξίω-
θεῖσα τῶν αὐτῶν μονῶν· ἡ δὲ Εὐπραξία προσπε-
σοῦσα εἰς τοὺς πόδας τῆς Ἡγουμένης ἐθρήνη
καὶ ἐκόπτετο δεήθῃτι ἐλέγουσα, τιμὴ μου Μήτηρ,
τοῦ Δεσπότης Χριστοῦ, ἵνα μοὶ χορηγήσῃ καιρὸν
πρὸς μετάνοιαν. Ἐνῶ δὲ ἔκειτο χαμαί, κατελή-
ρθη ὑπὸ τρόμου, ὃν διεδέχθη σφοδρὸς πυρετός·
οὕτω δὲ διακειμένη μετεκομίσθη εἰς τὸν Ναόν.
Πρὸς δὲ τὸ ἐσπέραις ἡ Ἡγουμένη εἰς μὲν τὰς
λοιπὰς ἐπέτρεψε νὰ ἀπέλθωσι καὶ μεταλάβωσι
τροφῆς, αὕτη δὲ μετὰ τῆς Ἰουλίας παρέμεινε
πλησίον τῆς κατακεκλιμένης Εὐπραξίας, ἥν ἡ
Ἰουλία θρηνηδῶς παρεκάλει λέγουσα, ἐνθυμοῦ
ἀδελφὴ μου ὅτι ἐνταῦθα εἴμεθα ἀχώριστοι· μὴ
με λησμονήσῃς λοιπὸν, ἀλλ' ἰκέτευσον τὸν Δε-
σπότην Χριστόν, ἵνα προσλάβῃ καὶ ἐμὲ ταχέως,
ὅπως καὶ ἐκεῖ ἀχώριστοι διατελώμεθα· ἀνὰ δὲ
ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα, ἡ μὲν δόξα εὐρίσκετο εἰς τὰς
τελευταίας τῆς ζωῆς τῆς ἀναπαύσεως, ἡ δὲ Ἡγου-
μένη συγκαλέσασα τὰς μοναζούσας διὰ τῆς Ἰου-
λίας, ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὰς νὰ ἀσπασθῶσιν τὴν
Εὐπραξίαν· προσελθοῦσα δὲ μετ' αὐτῶν καὶ ἡ
ἀπαλλαγείσα τοῦ πονηροῦ πνεύματος γυνὴ διὰ
προσεβῶν τῆς Εὐπραξίας, ὀλοφυρομένη κατη-
σπάζετο τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ χεῖρες αὐταί, λέ-
γουσα, πολλάκις ὑπῆρέτησαν ἐμὲ τὴν ἀναξίαν, αἱ
χεῖρες αὐταὶ ἐφυγάδευσαν ἀπ' ἐμοῦ τὸ πονηρὸν
πνεῦμα. Ἐν τῷ μεταξύ δὲ τούτῳ ἡ Εὐπραξία
ἐξέπνευσε, τὸ τριακοστὸν ἡδὲ ἑτὸς τῆς ἡλικίας τῆς
ἁγίας, τὸ δὲ ἱερόν αὐτῆς λείψανον κατετέθη
παρὰ τῷ λείψανῳ τῆς μητρὸς τῆς.
Ἡ Ἰουλία ἐπὶ τρεῖς συνεχῶς ἡμέρας ἐκάθητο
ἐπὶ τοῦ τάφου δεομένη τῆς μακαρίας Εὐπραξίας,
ἵνα προσληφθῇ καὶ αὕτη συζῇ μετ' αὐτῆς ἀχω-
ρίτως· τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ περιχαρὴς προσελ-
θοῦσα εἰς τὴν Ἡγουμένην, ἰδοὺ, εἶπε, προσκαλεῖ
καὶ ἐμὲ ὁ Δεσπότης Χριστὸς, δυσωπηθεὶς ὑπὸ
τῶν ὑπὲρ ἐμοῦ δεήσεων τῆς Εὐπραξίας. Ἀποθνή-

σκε λοιπὸν καὶ ἐκεῖνη, ἀφοῦ ἠσπασθῇ τὰς ἀδελ-
φὰς καὶ θάπτεται μετὰ τῆς Εὐπραξίας· μετὰ δὲ
τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς Εὐπρα-
ξίας, συγκαλέσασα ἡ ἡγουμένη τὰς ἀδελφὰς
ἐπρότεινε εἰς αὐτὰς νὰ ἐκλέξωσι διάδοχον αὐτῆς·
διότι καὶ ἐμὲ, εἶπεν, ὁ Κύριος προσκαλεῖ διὰ
προσεβῶν τῆς καλῆς Εὐπραξίας, μετ' ἧς καὶ
ἀπέρχομαι καὶ ἐγὼ ἡ ἀναξία νὰ συζῶ. Ταῦτα
ἀκούσασαι αἱ μοναχαὶ κατελήφθησαν ὑπὸ βαθυ-
τάτης λύπης, καὶ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει διατελοῦ-

σαι ἐξέλεξαν τὴν προϊσταμένην αὐτῶν, τὴν ὁποίαν
ἀφοῦ ἡ πρώτη ἡγουμένη παρήνευε διὰ μακρῶν,
ὥς καὶ τὰς λοιπὰς μοναχὰς, ἵνα ὑποτάσσωνται
εἰς αὐτὴν καὶ ἐπιμελῶνται τῆς ἀρετῆς, ἀσπασα-
μένη αὐτὰς, παρόδωκεν εἰς τὸν Κύριον τὸ πνεῦμα
αὐτῆς, τὸ δὲ σῶμα ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τῆς δόξης
Εὐπραξίας, ὅστις κατέστη ἀνεξάντλητος θαυμά-
σιον πηγὴ, δι' ὧν δοξάζεται καὶ ὑμνεῖται ἡ Ἁγία
Τριάς, ἡ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις
νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ

ΕΥΠΡΑΞΙΑΝ.

Εὐλογῆσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸ Κύριε
εἰσάκουσον· εἴτα τὸ Θεὸς Κύριος καὶ τὸ τροπά-
ριον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ σταυρῷ.

Σοὺ τῷ σεπτῷ καὶ ἁγίῳ τεμένει, συναθροισθέν-
τες οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐκλιπαροῦμεν πόθῳ σε
σεμνῇ, ῥύσαι τῆς κολάσεως, καὶ παθῶν τοὺς σοὺς
δούλους, ὅπως μεγαλυνώμεν, τοὺς σεπτοὺς σου
ἀγῶνας, οὓς ὑπὲρ Κυρίου ἡρας καρτερῶς, Μήτηρ
ὁσία Εὐπραξία ἀοιδίμε.

Δόξα καὶ νῦν. Οὐ σιωπήσομέν ποτε. Εἴτα τὸν
Ν'. καὶ ὁ Κανὼν. Ὤδὴ Α'. Ἦχος πλ. Δ'. Ὑγρὰν
διοδεύσας ὥσει ξηράν.

Τριάδι προσπίπτω παντουργικῇ, πειρασμοῖς
ποικίλοις, συνεχόμενος καὶ δεινοῖς, προσθείας
Θεέ μου Εὐπραξίας, δός μοι ταχὺ τούτων τὴν
λύτρωσιν.

Νέμεις τὰς πλουσίας σου δωρεὰς, χάριν Εὐπρα-
ξία, εὐλογεῖς παρὰ Θεοῦ, τοῖς πιστοῖς καὶ τούτους
ἐκ κινδύνων, τῶν πολυτρόπων ταχέως ἐλάουσα.
Τῷ πατρὶ Ναφ σου Μήτηρ σεμνῇ, νυνὶ συνελθόν-
τες, συνεχόμενοι τοῖς δεινοῖς, βοῶμεν σοὶ ἀπαύ-
στως Εὐπραξία, πάντας ἡμᾶς τούτων λύτρωσιν
δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Πολλοὶ συνεχόμενοι πειρασμοῖς, πρὸς σὲ
καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, ὦ Μήτηρ τοῦ
Λόγου καὶ παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με
διάσωσον.

Ὤδὴ Γ'. Προστασίαν καὶ σκέπην.

Ὡς αἰετῶτος λύχνος, ἐν ἀρεταῖς ἐλαμψας, καὶ
τὰς τῶν πιστῶν διανοίας, σὺ κατερώπισας, ὅθεν
ἐν ἁμασίαν σὲ Εὐπραξία ὑμεῖς, συνελθόντες
ἅπαντες μακαρίζομεν.

Ὡς πολλὴν παρρησίαν, πρὸς τὸν Χριστόν ἔχου-
σα, ὑπὲρ σωτηρίας τῶν ψυχῶν, ἡμῶν καθικέτευε,
ὅπως χαρὰ ἡμεῖς εὐχαριστήριον ὕμνον, Μήτηρ
σοὶ προσφέρωμεν, παθῶν λυτρούμενοι.

Νικητὴς ἀνεδείχθης, κατὰ παθῶν ἐνδόξε, καὶ
τοῦ διαβόλου μακίαν πᾶσαν ἐτρόπωσας· ἀλλὰ
προφθάσασα, καὶ τοὺς τιμωντάς σε πόθῳ Εὐπρα-
ξία λύτρωσαι τούτου κακώσεως.

Θεοτοκίον.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ
θεογενήτορ παρθένε, σὺ με κυβερνήσῃς, πρὸς τὸν
λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ
στήριγμα μόνῃ πανύμνητε.

Εἴτα ἀντὶ τοῦ διάσωσον τὸ παρόν.

Εκ ὀλίψεως, καὶ ἐκ κινδύνου λύτρωσαι Εὐπρα-
ξία, τοὺς τὴν θείαν σου προστασίαν αἰτοῦντας.

θερμῶς, ὡς ἔχουσα τὴν πρὸς Θεὸν παρηγορίαν.

Θεοτοκίον. Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

ᾠδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῷ φθίει ἀποναίᾳ μου, ὀλισθήσας πάθει κατενὴ νεγμῖ, ἔγειρόν με κατακείμενον ἐν βυθῷ ὅσῃ ἀπογνώσεως.

Ρυπαρὸς ὢν καὶ ἄσωτος, ψυχικοῦ ταραχῷ Ἀγία πέπλησμαι αὐτὴν ζάλην καὶ κίνδυνον καὶ τὴν ἀθυμίαν ἀποδιώξον.

Σὲ ὅσῃ κεκτῆμεθα ἀσφαλῆ φρουρὸν τε ἐν περιστάσειν πρόσθητι ἡμῶν, καὶ μὴ παρίδης, Εὐπραξία ἐν ἡμέρᾳ τῆς θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Τῶν παθῶν μου τὸν ταραχὸν ἡ τὸν Κυβερνήτην ἔκρουσα Κύριον καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων θεοσύμφευτε.

ᾠδὴ Ε'. Φώτισον ἡμᾶς τοῖς προστάγ.

Δώρησαι ἡμᾶς Εὐπραξία τοὺς τιμῶντάς σε, ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῇ φοβερᾷ τοῦ Ἰησοῦ μου λυτρωθῆναι τῆς κολάσεως.

Μὴ με Ἰησοῦ ἀπορρίψῃς ἐκ προσώπου σου, διὰ τὸ μέγεθος τῶν σῶν οἰκτιρμῶν, ἀλλὰ δὴ σῶσον ἡμεῖς τῆς Ὁσίας σου.

Νέμεις τοῖς πιστοῖς τὰς αἰτήσεις πανθαύμαστε διὰ ἡμῶν δεομένων τὸν Θεὸν σὺ αὐτὸν ἔλεων ὑπὲρ ἡμῶν νῦν ἀπέργασαι.

Θεοτοκίον.

Εμπλήρσον ἀγνὴ εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδούσα χαρὰν τῆς εὐφροσύνης ἢ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

ᾠδὴ ς'. Τὴν δέξιν ἐκχεῶ.

Νόος μου τὰς ἐκτροπὰς θεραπεύσας, καὶ καρδίας μου τὰ πάθη ὅσῃ, σωματικῶν ἀλγηδόνων με ῥύσαι, καὶ ἐπηρείας ἀπάτης καὶ θλίψεως, καὶ δείξον με ταῖς αἰς λιταῖς, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων ὑπέρτερον.

Ἠγίασέ σε ἀσκήσασαν Μητέρα, ὃ πανάγαθος Θεὸς ἐν δυσώπει ἁγιασμένον τοῖς σοῖς δούλοις ἐκπέμψαι καὶ φωτισμένον καὶ πταισμάτων τὴν λύτρωσιν προστάτης γὰρ παρὰ Θεοῦ ἐχαρίσθης ἡμῖν ἀκαταίσχυτος.

Συνεῖναι με τὸν πολλὰ σε ποθοῦντα, Εὐπραξία σὺ εὐδόκησον Μητέρα, σὲ δυσωπῶ τὴν καλὴν μου προστάτιν, καὶ πιστεῖ κράζω σοὶ σῶσόν με πάν-

σεμνε, γενήθητί μοι βοηθὸς, καὶ παντοίας ἀνάγκης με λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καὶ τῆς φοβερᾶς δὲ ἔσωσεν, αὐτὸν ἐκδεδικῶς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φοβρᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθείσαν παρθένη δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ἐν θλίψει καὶ τὸ Ἀχραντε ἡ διὰ λόγου καὶ τὸ κοντάκιον, Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοὺς τῇ θεῇ σκέπῃ σου προσπεφυγότας, Εὐπραξία, φρουρήσον ἀπὸ παντοίων πειρασμῶν καὶ τὸν Θεὸν ἐξιλέωσαι Ὁσία Μητέρα, αὐτὸν ἱκετεύουσα.

Τὸ ἐκ νεότητός μου πολλὰ στίχοι, Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, Εὐαγγέλιον ὁσιακόν, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς παρακλήσεως, δόξα ταῖς τῆς σῆς ὁσίας πρεσβείαις, καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου ἐλεήσόν με ὁ Θεός· καὶ τὸ προσόμιον ἤχος Πλ. β'.

Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν δεξαμένη ἔρωτα, πάντα τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ ὑπερείδες θεόληπτε καὶ ἀγγελικῶς τὸν βίον διήνυσας, καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς αὐλίξῃ Θεὸν ἡλιομένη, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκτελούντων πιστῶς Μητέρα Εὐπραξία τὴν μνήμην σου.

καὶ τῆς Θεοτόκου τοῦ οὐδὲς προστρέχων ᾠδὴ ζ'. οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Οἶκος σου ὁ θεός, ἱατήριον πᾶσιν ἡμῖν γενήσεται. Ἰασις νοσημάτων, κατ' ἄμφω χορηγῶν τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσι, καὶ μεγαλύνουσι πιστῶς ὅσῃ τὴν σὴν μνήμην.

Ἐν τῷ φόβῳ Κυρίου σὺ ταπεινώσων Μητέρα, τὸ τῆς σαρκὸς φρόνημα σκιρτῶν οἴαπερ πῶλος, ἀτάκτως τε βαδίζων, ἐν ἐμοὶ καὶ πρὸς βάραθρον ζητοῦν κατακρημνῆσαι τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου.

Ψυχικῆς ἀσθενείας καὶ σωματῶν ἐκ νόσου λύτρωσαι Εὐπραξία πρεσβείᾳ σου τοὺς πάντας, τῷ ναφ σου ἐκ πόθου προστρέχοντας καὶ πίστει καὶ αἰτουμένους σε θερμῶς ἀντιλήψιν τὴν θεϊαν.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς παρθένου κατ' ὅλην τῇ κόσμῳ ἦν προστάτιν ἀνέδειξας, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

ᾠδὴ Η'. τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ναφ τῷ θείῳ, ὁ προστρέχων Εὐπραξίας εὐχε-

ρῶς τὰς αἰτήσεις λαμβάνει εἰ μετ' εὐλαθείας αὐτὴν ἐπικαλεῖται.

Η Εὐπραξία, εἰς οὐρανούς ἀπελθοῦσα, καὶ τῷ Θεῷ σὺν Ἀγγέλοις οἰκοῦσα, πάντοτε πρεσβεύει ὑπὲρ τῆς αὐτῆς ποιμνῆς.

Δ' ἀγῶνας, οὓς ἐν ἀσκήσει διήλθες· τῷ Χριστῷ ἠνέχθης ὡς οὐσία, πιστεῖ διὰ πόθῳ, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους μὴ παρίδης παρθένη ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε κόρη εἰς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδεῖν Χριστοῦ τὸ κάλλος, ὄντως τὸ ὥραϊον καὶ τῆς γλυκειᾶς ἀκτίνος καὶ αἰγλῆς αὐτοῦ, κατατρυφῆσαι με Μητέρα ὅσῃ πρέσβευε.

Ἀσκήσασα γενναίως δέχεται δικαίως, παρὰ Χριστοῦ τὰ βραβεῖα πανθαύμαστε καὶ σὺν ἀγγέλων χορείαις νῦν ἐπαγγάλλεσαι.

Δεήσου τῷ Κυρίῳ Μητέρα Εὐπραξία, ὑπὲρ τῶν πιστῶν τελούντων σὴν μνήμην ἀεὶ, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Ροήν μου τῶν δακρῶν μὴ ἀποποιήσης ἡ τοῦ πατρὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον ἀφηρηκότα παρθένη Χριστὸν κηρύσασα.

καὶ εὐθὺς Ἀξίον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς καὶ τὰ μεγαλυνάρια εἰς πάντας τοὺς ἁγίους...

Φωτὶ παρεστῶσα τῷ πατρικῷ, καὶ τῶν λαμπηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ, Μητέρα μου Ἀγία, ἐξ ὧν ὡ Εὐπραξία, τὸ σκότος τοῦ νοός μου, σὺ καταλάμπρυνον.

εἰς τὸν τίμιον σταυρόν.

Χαίρεις τὸ τριπόδητον τοῦ σταυροῦ, πανάγιον ξύλον, ζωηφόρε θεῖε σταυρέ· ἐν σοὶ γὰρ ὁ πάντων Θεός τε καὶ Δεσπότης, ἐξέτεινε τὰς χεῖρας διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

εἰς τοὺς Ἀσώματους.

Ἀγγελοι, Ἀρχάγγελοι, καὶ Ἀρχαὶ, Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Κυριότητες, Χερουβιμ, Σεραφεὶμ, Δυνάμεις Ἐξαπτερυγαθεῖα, καὶ Πολυόμματα φρουροὶ μου γίνεσθε...

εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον.

Τὸν τῆς μετανοίας καλῆς τῆς, καὶ τῶν μοναζόντων ἀντιλήπτορα καὶ φρουρὸν τὸν ἀπὸ κοι-

λίας μητρός ἡγιασμένον, τὸν Πρόδρομον Κυρίου ὕμνοις τιμῶμεν.

εἰς τοὺς Ἀγίους Πάντας.

Τοὺς ἁγίους πάντας ἀνευφημῶ προφήτας ὁσίους, ἀποστόλους καὶ ἀβηλάς, ῥηναίων τὴν πᾶσαν ὁμήγυριν συμφώνως, καὶ πάντας τοὺς ἁγίους πόθῳ καὶ φόβῳ ὑμῶν.

καὶ πᾶσι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ τὸ κύριε ἐλέησον καὶ τὸ προσόμιον τῆς Ἀγίας. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χάριν εὐληφῶντα ἐκ Θεοῦ, πᾶσι χορηγῆς τὰς ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σκέπης σου, Μητέρα πανσεβότα, τοῖς σὲ προστρέχουσι φυγαδεύεις δαιμόνων γὰρ, ἀνιάτα πάθη, πάντας θεραπεύεις δὲ τῇ προστασίᾳ σου, ὅθεν Εὐπραξία βοῶμεν, πρέσβευε πρὸς Κύριον πάσης, λυτρωθῆναι βλάβης τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

καὶ τὸ Πάντων προστατεύεις ἀγαθῇ, καὶ τέλος τῆς Παρακλήσεως καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

Μεγαλυνάρια τῆς ἁγίας

ΕΥΠΡΑΞΙΑΣ

Φωτὶ παρεστῶσα τῷ πατρικῷ, καὶ τῶν λαμπηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ, μητέρα μου Ἀγία, ἐξ ὧν ὡ Εὐπραξία, τὸ σκότος τοῦ νοός μου, σὺ καταλάμπρυνον.

Τῶν μνημονευόντων πράξεων σῶν, καὶ ἐπιτελούντων, μετὰ πόθου μνήμην τὴν σὴν, πρέσβευε παρθένη, Χριστὸν τὸν σὸν νυμφίον σὺν σοὶ καταξιώσαι, τῆς βασιλείας σου.

Ἰησοῦ Χριστέ μου Λόγε Θεοῦ, Υἱὲ Πατρὸς ζώντος, ἡμεῖς τῆς σῆς Μητρός, σὺν τῆς Εὐπραξίας, καὶ ὁσίων ἀπάντων, ἡμᾶς ἐργάσαι οἴκους, τοῦ Παρακλήτου σου.

Ποιμνὴν τὴν τιμῶσάν σε εὐσεβῶς, Εὐπραξία μητέρα, διατήρησον ἀσινῇ, ἐκ παντοίας βλάβης, αὐτὴ ἐπερχομένης, ταῖς πρὸς Θεὸν ἀλήκαις σου παρακλήσεσιν.